

Overzicht (indholdsfortegnelse)

- Bilag 1** Oversigt over målgrupper for 225-timersreglen
- Bilag 2** Uddrag af lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1413 af 30. november 2016
- Bilag 3** Bekendtgørelse nr. 310 af 30. marts 2016
- Bilag 4** Relevante bestemmelser i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper for god forvaltningsskik
- Bilag 5** Spørgsmål/svar til de enkelte afsnit

Den fulde tekst

Vejledning om 225-timersreglen for ægtepar og ugifte der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 11

Indholdsfortegnelse

Indledning - indførelse af en 225-timersregel

1. 225-timersreglens målgruppe

- 1.1. Hvilke ægtepar og ugifte personer er omfattet af 225-timersreglen (lovens § 13 f, stk. 1-7)
 - 1.1.1. En eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25 i loven (lovens § 13 f, stk. 1 og 2)
 - 1.1.2. En eller begge ægtefæller er berettiget til integrationsydelse efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25 i loven (lovens § 13 f, stk. 3-5)
 - 1.1.3. Kombinationsægtepar og ægtepar hvor den ene ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse
 - 1.1.4. Ugift person, der bliver gift (lovens § 13 f, stk. 7)
 - 1.1.5. Ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp (lovens § 13 f, stk. 6-8)
- 1.2. Ægteparret eller den ugifte har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år (lovens § 13 f, stk. 10 og 11)

2. Arbejdsevnen er så begrænset, at den pågældende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked (lovens § 13 f, stk. 9)

- 2.1. Registrering og vejledning af personer, der er undtaget fra 225-timersreglen

3. Opgørelsen af 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder

- 3.1. 12 måneders perioden kan forlænges (lovens § 13 f, stk. 12 og 13)
- 3.2. Sædvanligt, lønnet arbejde
- 3.3. Arbejde uden fastsat arbejdstid (lovens § 13 f, stk. 15)
- 3.4. Selvstændig virksomhed (lovens § 13 f, stk. 16)

4. Varsling, vejledning m.v.

- 4.1. Område og begreber
- 4.2. Udsendelse af varslingsbrev, vejledning m.v.
- 4.3.

VEJ nr 10310 af 20/12/2016
Gældende
Offentliggørelsesdato: 21-12-2016
Beskæftigelsesministeriet
Accession
C20161031060
European legislation identifier
/eli/retsinfo/2016/10310
Entydig dokumentidentifikation
BE007105
Dato for førstegangsinlæggelse
21-12-2016
Dato for indlæggelse
06-01-2017
Dokumenttype
VEJ
Dokumentets rangering
C
Status (Gældende/Historisk)
Gældende
Forskriftens nummer
10310
År for udstedelse
2016
Dato for underskrift
20-12-2016
Offentliggørelsesdato
21-12-2016
Offentliggjort i (publiceringsmedie)
Retsinformation
Forskriftens titel
Vejledning om 225-timersreglen for ægtepar og ugifte der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 11
Ressortministerium
Beskæftigelsesministeriet
Administrerende myndighed
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Ressortministeriets journalnummer
Beskæftigelsesmin., Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 16/18666

[Skil oplysninger](#)

Senere ændringer til forskriften

Loggivning forskriften vedrører

- BEK nr 310 af 30/03/2016
- LBK nr 468 af 20/05/2016

Ændrer i/ophæver

- VEJ nr 9268 af 31/03/2016

Yderligere dokumenter:

- Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforskrift

Når hjælpen er bortfaldet eller nedsat og en ægtefælle eller ugift person opnår 225 timers arbejde, der alle ligger efter bortfaldsdatoen

4.4. Ikrafttræden m.v.

5. Beregning af hjælpen til ægtepar og ugifte personer, der ikke opfylder 225 timers kravet (lovens § 26, stk. 5-11, og § 13 g)

5.1. Uddannelseshjælp og kontanthjælp – voksensatser (hjælpen til den ene ægtefælle falder væk)

5.2. Uddannelses- eller kontanthjælp - andre satser end voksensatser (hjælpen til ægteparret reduceres)

5.3. Integrationsydelse (hjælpen til ægteparret reduceres)

5.4. Beregning af hjælpen til ugifte personer der modtager uddannelses- eller kontanthjælp (lovens § 13 g)

6. Generhvervelse af retten til fuld hjælp (lovens § 13 f, stk. 14)

7. Den frivillige ordning (lovens § 13, stk. 10)

8. Indbetaling af ATP-bidrag for personer omfattet af 225-timersreglen

9. Fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag for personer omfattet af 225-timersreglen

10. Ikrafttræden og overgangsregler

Bilag 1 Oversigt over målgrupper for 225-timersreglen

Bilag 2 Uddrag af lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1413 af 30. november 2016

Bilag 3 Bekendtgørelse nr. 310 af 30. marts 2016 om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen

Bilag 4 Relevante bestemmelser i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper for god forvaltningsskik

Bilag 5 Spørgsmål/svar til de enkelte afsnit

Indledning – indførelse af en 225-timersregel

Lov nr. 296 af 22. marts 2016 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, integrationsloven og forskellige andre love (Kontanthjælpsloft, 225-timersregel, ferie til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere m.v.) udmønter aftalen om Jobreform fase I. Med loven indføres et skærpet rådighedskrav, hvorefter hver ægtefælle i et ægtepar og ugifte personer skal opfylde et arbejdskrav på 225 timers ordinært og ustyttet arbejde for ikke at få nedsat hjælpen. Ved lov nr. 1413 af 30. november 2016 er der sket en præcisering af enkelte af de bestemmelser, der vedrører 225-timersreglen.

225-timersreglen trådte i kraft den 1. april 2016, dog således, at der i perioden 1. april 2016 til 31. marts 2017 gælder en overgangsordning. Der henvises til afsnit 10 om ikrafttræden og overgangsregler.

225-timersreglen fremgår af § 13 f og § 13 g samt § 26, stk. 5-11, i lov om aktiv socialpolitik (herefter kaldt loven). Uddrag af loven findes som bilag 2 til denne vejledning.

Hovedreglen om, at det er en betingelse for, at et ægtepar og en ugift person kan få hjælp, at de udnytter deres arbejdsmuligheder, er fortsat gældende, jf. § 13, stk. 1-6, og § 13 a i loven. Det samme gælder for lovens sanktionsbestemmelser i §§ 36-42, når en ægtefælle eller ugift person ikke opfylder sin rådighedsforpligtelse m.v. Der henvises bl.a. til bekendtgørelse om rådighed for personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate.

Vedrørende forarbejderne til 225-timersreglen henvises til bemærkningerne til lovforslag nr. L 113, Folketingssamlingen 2015-16 og til bemærkningerne til L 4 Folketingssamlingen 2016-17, som kan findes på Folketingets hjemmeside, www.ft.dk.

I bekendtgørelse nr. 310 af 30. marts 2016 (herefter kaldt varslingsbekendtgørelsen) er fastsat regler om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af ægtefæller og ugifte personer, hvis hjælp kan bortfalde som følge af 225-timersreglen. Varslingsbekendtgørelsen findes som bilag 3 til denne vejledning.

Herudover findes som bilag 4 til denne vejledning en gennemgang af relevante bestemmelser i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper for god

forvaltningsskik, der gælder for kommunernes sagsbehandling.

225-timersreglens målgruppe

Som udgangspunkt er alle modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp omfattet af 225-timersreglen. Det gælder jobparate, uddannelsesparate og aktivitetsparate modtagere af hjælp. Personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked (en stor del af de aktivitetsparate modtagere af hjælp), er dog undtaget fra 225-timersreglen.

For at blive omfattet af 225-timersreglen skal følgende kriterier være opfyldt:

- 1) En eller begge ægtefæller skal være berettiget til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satsene i lovens §§ 22-25.

En ugift person skal være berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11 på baggrund af satsene i §§ 23-25. Dog får personer, som modtager uddannelseshjælp efter § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp svarende til SU-satser), ikke nedsat hjælpen, hvis de ikke opfylder 225-timersreglen.

Ugifte personer, der modtager integrationsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Der henvises til afsnit 1.1. samt bilag 1, som er en oversigt over målgrupper for 225-timersreglen

- 2) Ægteparret eller den ugifte person skal have modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, se afsnit 1.2.

1.1. Hvilke ægtepar og ugifte personer er omfattet af 225-timersreglen (lovens § 13 f, stk. 1-7)

1.1.1. En eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1, på baggrund af satsene i §§ 23-25 i loven (lovens § 13 f, stk. 1 og 2)

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satsene i §§ 23-25, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, med fradrag af eventuelle indtægter, jf. lovens §§ 30-31, skal opfylde arbejdskravet for, at de kan fortsætte med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år.

Hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter reglerne i lovens § 26, stk. 5-7 og 9, samt § 34, stk. 3.

Et ægtepar er omfattet, uanset om den ene ægtefælle har ordinært og understøttet arbejde, og en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der kun udbetales (supplerende) uddannelses- eller kontanthjælp til den anden ægtefælle. Det er således tilstrækkeligt, at kun den ikke-arbejdende ægtefælle på overgangsdatoen eller på bortfaldsdatoen er berettiget til og modtager uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens § 11. Om overgangsdato og bortfaldsdato se afsnit 4 om varsling, vejledning m.v. Parret som sådan er omfattet af 225-timersreglen. Den ægtefælle, der har ordinært og understøttet arbejde, vil formentlig uden videre opfylde betingelsen. Den anden - ikke-arbejdende - ægtefælle skal dokumentere, at han eller hun opfylder kravet om arbejde, og gør han eller hun ikke det, bortfalder eller reduceres den pågældendes ret til hjælp.

Hvis hjælpen til en ægtefælle helt bortfalder, anses den pågældende for reelt hjemmegående.

Hvis den ene ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, skelnes der mellem den situation, hvor der stadig beregnes og evt. udbetales hjælp til begge ægtefæller efter lovens § 26, stk. 1, og den situation, hvor der kun udmåles hjælp til den ene ægtefælle efter lovens § 26, stk. 3 (kombinationsægtepar), jf. nedenfor under 1.1.2. og 1.1.3.

I ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (arbejdsledighedsdagpenge, sygedagpenge m.v., dog ikke ressourceforløbsydelse), og hvor der derfor stadig beregnes uddannelses- eller kontanthjælp til den anden ægtefælle efter lovens § 26, stk. 1, vil den ægtefælle, der modtager hjælpen, skulle opfylde kravet om 225 timers arbejde.

I ægtepar, hvor den ene er berettiget til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor den anden ægtefælle er i fleksjob med en løn, der overstiger den pågældendes sats for hjælpen, og hvor der beregnes (evt.

supplerende) uddannelses- eller kontanthjælp til den første ægtefælle efter lovens § 26, stk. 1, vil den ægtefælle, der modtager hjælpen, ligeledes skulle opfylde kravet om 225 timers arbejde.

1.1.2. En eller begge ægtefæller er berettiget til integrationsydelse efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25 i loven (lovens § 13 f, stk. 3-5)

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til integrationsydelse, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, hvor begge er berettiget til integrationsydelse, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, med fradrag af eventuelle indtægter, jf. lovens §§ 30-31, skal opfylde arbejdskravet, for at de kan vedblive med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år. Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er berettiget til integrationsydelse, og den anden er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen nedsættes således, at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse og eventuelt danskstillæg, jf. lovens § 26, stk. 2.

Hvis en eller begge ægtefæller i et sådant ægtepar ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3. Et eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, (danskstillæg) og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, holdes ude af beregningen, dvs. at den ægtefælle, der har opnået et sådant tillæg, beholder det, jf. § 26, stk. 8, i loven.

For ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, gælder dog, at hjælpen ikke bliver nedsat som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet, når der alene på grund af manglende opfyldelse af optjeningsbetingelsen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse ikke udbetales fuld børneydelse.

Integrationsydelsesmodtager, hvor den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af rådighed, eller ressourceforløbsydelse

Et ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager integrationsydelse, og den anden ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (folkepension, førtidspension, SU, efterløn eller lignende), eller ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller under jobafklaringsforløb efter lovens kapitel 6 a og 6 b, omfattes ikke af 225-timersreglen, jf. § 13 f, stk. 5, i loven.

1.1.3. Kombinationsægtespar og ægtepar hvor den ene ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse

En ægtefælle, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og som er gift med en person, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (folkepension, førtidspension, SU, efterløn eller lignende), eller som modtager tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven, betragtes som ugift i forhold til 225-timersreglen. Ægteparret er således ikke omfattet af 225-timersreglen for ægtepar, jf. lovens § 13 f, stk. 8, 1. pkt.

Tilsvarende betragtes en ægtefælle, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og som er gift med en person, der modtager ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb efter lovens kapitel 6 a og 6 b, som ugift i forhold til 225-timersreglen, jf. lovens § 13 f, stk. 8, 2. pkt.

1.1.4. Ugift person, der bliver gift (lovens § 13 f, stk. 7)

Det fremgår af lovens § 13 f, stk. 7, 2. pkt., at hvis en ugift person bliver gift, betragtes personen fortsat som ugift i forhold til 225-timersreglen, indtil ægteparret har modtaget hjælp som par i sammenlagt et år inden for 3 år. Se endvidere afsnit 1.2.

Hvis en ugift person, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, bliver gift med en integrationsydelsesmodtager, og vedkommendes hjælp som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, eventuelt bliver reduceret, bliver hjælpen til den pågældende ikke også reduceret efter reglerne for ugifte. Dette fremgår af lovens § 13 f, stk. 7, 3. pkt. Når parret har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år, bliver hjælpen beregnet efter reglerne i § 13 f, stk. 3 og 4, jf. ovenfor under afsnit 1.1.2.

1.1.5. Ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp (lovens § 13 f, stk. 6-8)

En ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Hvis en ugift modtager af hjælp ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, bliver hjælpen nedsat efter § 13 g. Hjælpen nedsættes med 1016 kr. eller 508 kr. (2017-niveau) afhængigt af den sats, som personen

modtager hjælp efter. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau). Hjælpen nedsættes heller ikke, hvis personen er samlevende med en integrationsydelsesmodtager, og vedkommendes hjælp eventuelt allerede er reduceret som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2. Dette fremgår af lovens § 13 f, stk. 7, 3. pkt.

Ugifte personer, der modtager integrationsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Enlige og samlevende personer anses som ugifte i relation til 225-timersreglen.

I bilag 1 er en oversigt over målgrupper for 225-timersreglen.

1.2. Ægteparret eller den ugifte har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år (lovens § 13 f, stk. 10 og 11)

I perioden med hjælp i sammenlagt et år til et ægtepar efter lovens § 13 f, stk. 1, nr. 1, eller § 13 f, stk. 3, nr. 1, eller til en ugift person efter § 13 f, stk. 6, nr. 1, indgår perioder med integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som ægteparret eller den ugifte person har modtaget, og perioder, hvor en eller begge ægtefæller eller den ugifte person har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven. Endvidere indgår perioder, hvor ægteparret eller den ugifte person har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og perioder, hvor der på grund af en sanktion har været foretaget fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-43.

Perioder, hvor der på grund af andre indtægter kun er udbetalt supplerende hjælp, medregnes ligeledes i perioden med hjælp i sammenlagt et år. For ægtepar gælder, at perioder, hvor hjælpen til parret har været beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, og hvor der på grund af den ene ægtefælles arbejdsindtægter kun er udbetalt (evt. supplerende) hjælp til den anden ægtefælle, også medregnes.

Herudover medregnes i opgørelsen for ægtepar perioder, hvor der kun er beregnet hjælp til den ene ægtefælle, fordi den anden ægtefælle har været under uddannelse eller har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven.

Perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person har været ansat i et løntilskudsjob efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medregnes ligeledes i perioder, hvor der har været modtaget hjælp efter lovens § 11.

Perioden med hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år regnes fra det tidspunkt (den dag), hvor ægteparret eller den ugifte person første gang bliver berettiget til hjælp efter lovens § 11, herunder har fået udbetalt supplerende hjælp. Ved sammenlægningen af de efterfølgende perioder, hvor en eller begge ægtefæller eller den ugifte person har modtaget hjælp, medregnes alene de dage, hvor der er modtaget hjælp, eller hvor personen har været omfattet af en sanktion efter §§ 36-43. For ægtepar skal hjælpen være modtaget, mens parret har været gift med hinanden.

For gifte personer, der efter at være blevet omfattet af 225-timersreglen for ægtepar, bliver skilt, vil perioden, hvor en person har modtaget hjælp efter lovens § 11 som gift, tælle med til opgørelsen af det ene år, jf. lovens § 13 f, stk. 6.

Det fremgår af lovens § 13 f, stk. 7, 2. pkt., at hvis en ugift person bliver gift, betragtes personen som ugift i forhold til 225-timersreglen, indtil ægteparret har modtaget hjælp som par i sammenlagt et år inden for 3 år. Det gælder både i den situation, hvor en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet, da de blev gift, og i den situation, hvor en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet i løbet af den periode på sammenlagt et år med hjælp, som de modtager som par.

Perioder, hvor der alene er udbetalt særlig støtte efter lovens § 34 eller hjælp til enkeltudgifter mv. efter lovens kapitel 10, medregnes ikke i opgørelsen af sammenlagt et år med hjælp.

Perioden med hjælp i sammenlagt et år afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år, jf. lovens § 13, stk. 11. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år. Endelig begynder opgørelsen af perioden med hjælp forfra, hvis en ægtefælle eller ugift person har været undtaget efter lovens § 13 f, stk. 9, i 12 sammenhængende måneder eller mere.

Endvidere gælder, at hvis en ægtefælle eller en ugift person i 12 sammenhængende måneder eller mere har været undtaget fra 225-timersreglen på grund af begrænset arbejdsevne, jf. afsnit 2., og vedkommende igen bliver omfattet af arbejdskravet, begynder optællingen forfra igen, jf. lovens § 13 f, stk. 9, 2. pkt. Det vil sige, at beregningen af perioden med hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år og opgørelsen af arbejdstimer inden for de seneste 12 kalendermåneder starter forfra.

2. Arbejdsevnen er så begrænset, at den pågældende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked (lovens § 13 f, stk. 9)

For ægtefæller eller ugifte personer, der fremover skal have deres ret til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp vurderet efter 225-timersreglen, skal kommunen – for hver person for sig – tage stilling til, om den pågældende aktuelt er undtaget fra arbejdskravet efter undtagelsesbestemmelsen i lovens § 13 f, stk. 9, dvs. om personen har en så begrænset arbejdsevne, at han eller hun ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

En ægtefælle eller en ugift person, hvis arbejdsevne vurderes at være så begrænset, at vedkommende ikke vil kunne opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, omfattes ikke af kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det er forudsat, at følgende personer ikke omfattes af 225-timersreglen:

- Personer med en så begrænset arbejdsevne, at kommunen ud fra et konkret skøn vurderer, at de pågældende ikke på nuværende tidspunkt vil kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Det er forventningen, at en stor andel af de personer, der af kommunen er vurderet som aktivitetsparate modtagere af hjælp, vil være undtaget fra 225-timersreglen. Omvendt er det forventningen, at alle jobparate og de fleste uddannelsesparate modtagere af hjælp vil være omfattet af 225 timers kravet.
- Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvor kommunen sammen med borgeren er påbegyndt udfydelse af den forberedende del af rehabiliteringsplanen med henblik på forelægning for rehabiliteringsteamet forud for en afgørelse om visitation til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.
- Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp under forrevalidering, samt personer, der modtager integrationsydelse under revalidering.

Ved kommunens vurdering af, om en person på nuværende tidspunkt vil kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked, indgår, om personen vil være i stand til at udføre ordinært og udstøttet arbejde – dvs. en vurdering af personens aktuelle arbejdsevne. Der indgår derimod ikke en vurdering af, om det er realistisk, at pågældende kan finde et arbejde.

En ægtefælle eller ugift person, der tidligere har fået nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen, men som efterfølgende vurderes at være omfattet af undtagelsen i § 13 f, stk. 9, får igen ret til fuld hjælp efter de almindelige regler med virkning fra det tidspunkt, hvor kommunen vurderer, at den pågældendes arbejdsevne er så begrænset, at den pågældende ikke vil kunne opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Hvis en ægtefælle eller en ugift person i 12 sammenhængende måneder eller mere har været undtaget fra 225-timersreglen, fordi kommunen har vurderet, at den pågældendes arbejdsevne var så begrænset, at vedkommende ikke kunne opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, og den pågældende igen vurderes at være omfattet af reglen, starter beregningen af perioden med hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år forfra. Det samme gælder for opgørelsen af arbejdstimer inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. lovens § 13 f, stk. 9, 2. pkt.

Hvis en ægtefælle eller en ugift person alene har været undtaget fra 225-timersreglen i 11 sammenhængende måneder, fordi kommunen har vurderet, at pågældendes arbejdsevne i denne periode var så begrænset, at vedkommende ikke kunne opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, og personen derefter igen kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet, starter beregningen af perioden på et år inden for 3 år derimod ikke forfra. Perioden, inden for hvilken ægtefællen eller den ugifte person skal opfylde arbejdskravet på 225 timer, forlænges imidlertid med 11 måneder, jf. afsnit 3.1.

2.1 Registrering og vejledning af personer, der er undtaget fra 225-timersreglen

Vurderingen af, om en person er undtaget fra 225-timersreglen, sker som led i det individuelle kontaktføreløb, og personen orienteres om resultatet af vurderingen og vejledes om konsekvenserne heraf.

Personer, som jobcentret vurderer, skal være undtaget fra 225-timersreglen, registreres med en fritagelsesmarkering, jf. bekendtgørelse om det fælles datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

3. Opgørelsen af 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder

Kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder opgøres for hver ægtefælle og ugift person og kan opfyldes ved at sammenlægge flere beskæftigelsesperioder.

De oplysninger, som kommunen skal bruge for at kunne tage stilling til, om en ægtefælle eller en ugift person opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, er oplysninger, som kommunen i vidt omfang allerede vil være i besiddelse af, bl.a. fordi indtægter fra arbejde skal fratrækkes i hjælpen.

3.1. 12 måneders perioden kan forlænges (lovens § 13 f, stk. 12 og 13)

Perioden på 12 kalendermåneder for en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og for en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, forlænges med følgende perioder:

- 1) Perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom.

Perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, og hvor den pågældende således ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder, forlænger den periode på de seneste 12 sammenhængende kalendermåneder, inden for hvilken en ægtefælle eller en ugift person skal dokumentere 225 timers ordinært og udstøttet arbejde.

Kommunen vil - ligesom i andre sager, der vedrører en persons rådighed - til brug for vurderingen af sygdoms betydning for muligheden for at udnytte arbejdsmulighederne - kunne indhente yderligere lægelige oplysninger, f.eks. gennem speciallægeundersøgelse, der evt. vil kunne tilsidesætte egen læges vurdering.

Hvis en person er deltidssygemeldt, må det bero på en konkret individuel vurdering, om personen har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder i et omfang, der giver mulighed for opnåelse af 225 arbejdstimer inden for 12 kalendermåneder.

- 2) Perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. § 13, stk. 7, nr. 4.

Perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person har haft ret til fravær på grund af graviditet, barsel eller adoption, forlænger den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken en ægtefælle eller en ugift person skal dokumentere 225 timers ordinært og ustøttet arbejde. Der anvendes her samme afgrænsning, som gælder efter lovens § 13, stk. 7, nr. 4, hvorefter en modtager af hjælp ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.

- 3) Perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

Perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn, forlænger ligeledes den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde. Der kan om afgrænsningen henvises til reglen i lovens § 13, stk. 7, nr. 6, om de situationer, hvor en modtager af hjælp ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder i de nævnte situationer.

- 4) Perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt.

Perioder, hvor den pågældende ægtefælle eller ugifte person aftjener værnepligt medfører ligeledes forlængelse af den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

- 5) Perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at kommunen har vurderet, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. § 13 f, stk. 9.

Perioden på de 12 seneste kalendermåneder forlænges endvidere med perioder, hvor en ægtefælles eller en ugift persons arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i lovens § 13 f, stk. 9, om den personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel. Der henvises til afsnit 2 ovenfor.

- 6) Perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmuligheder, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

De seneste 12 kalendermåneder forlænges endvidere med perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmulighederne, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder. Det er her forudsat, at perioden f.eks. kan forlænges, hvis jobcenteret har fritaget en ledig fra at stå til rådighed under et særligt målrettet uddannelsesforløb, eller hvis en ung person deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU).

Hvis en forlængelse efter lovens § 13 f, stk. 12, resulterer i, at der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, ses der efter § 13 f, stk. 13, bort fra sådanne måneder, herunder fra eventuelle arbejdstimer, der ligger inden for de pågældende måneder. Til gengæld får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra, således at perioder, inden for hvilken ægtefællen eller den ugifte person kan opnå arbejdstimer til opfyldes af kravet om 225 timers kravet, forlænges.

Kommunen bør løbende gøre notat på sagen, hvis der foreligger nogle af de nævnte omstændigheder, der på et senere tidspunkt kan få betydning for, om 12 måneders perioden kan forlænges, jf. bilag til denne vejledning om

retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper for god forvaltningsskik.

3.2. Sædvanligt, lønnet arbejde

Det er forudsat, at der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, dvs. opgørelsen skal baseres på opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår.

Loven indeholder ikke et krav om en bestemt mindste timeløn. Der kan dog være tale om så usædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, at kommunen ud fra en omgængelsesbetragtning må nå frem til, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at der har været tale om arbejde i et sædvanligt ansættelsesforhold.

Arbejde i løntilskudsjob, arbejde som led i jobrotation eller arbejde i (lønnede) praktikperioder under en uddannelse kan ikke medregnes som ordinært og understøttet arbejde.

3.3. Arbejde uden fastsat arbejdstid (lovens § 13 f, stk. 15)

Hvis en ægtefælle eller en ugift person har haft ordinært og understøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes det antal timer, den pågældende anses for at have arbejdet efter lovens § 13 f, stk. 1, 3, 6 og 14, ud fra indtægten divideret med den omregningsssats på 120,99 kr. (2017-niveau), som fremgår af lovens § 13 f, stk. 15. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

3.4. Selvstændig virksomhed (lovens § 13 f, stk. 16)

Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter lovens § 13 f, stk. 1, 3, 6 og 14, hvis ægtefællen eller den ugifte person dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle eller ugifte person, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.

Selvstændig virksomhed kan således medregnes i de 225 timer, hvis virksomheden har haft sigte på at opnå selvforsørgelse, dvs. den må ikke have haft karakter af bibeskæftigelse. Ved vurderingen af virksomhedens omfang skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal SKATs krav om forskudsregistrering og årsopgørelse være overholdt. I det omfang en virksomhed skal indgive lovpligtige momsangivelser, skal dette endvidere også være overholdt. Kommunen kan endvidere foretage opslag i CVR-registeret, for at tjekke, om en person har startet selvstændig virksomhed.

4. Varsling, vejledning m.v.

Reglerne om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen, er fastsat i bekendtgørelse nr. 310 af 30. marts 2016 (varslingsbekendtgørelsen).

I det følgende er knyttet kommentarer til varslingsbekendtgørelsens enkelte bestemmelser.

4.1. Område og begreber

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for varsling, vejledning m.v. af modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, der står foran at blive omfattet af reglerne i lovens § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-11, om bortfald eller nedsættelse af hjælpen, fordi den pågældende ikke opfylder lovens krav om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder¹⁾

1) Kravet om ordinært og understøttet arbejde er for perioden 1. oktober 2016 til 31. marts 2017 113 timer inden for de seneste 6 kalendermåneder, jf. overgangsbestemmelsen i lov nr. 296 af 22. marts 2016. Fra 1. april 2017 er kravet 225 timer inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det er forudsat, at kommunen løbende oplyser om 225-timersreglen i den almindelige vejledning og information af ægtefæller og ugifte personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, fx ved samtalerne i det individuelle kontakforløb. Samtidig bør kommunen vejlede om, at personerne vil modtage et varslingsbrev senest 6²⁾ måneder før, deres ret til hjælp forventes at ville falde væk eller blive nedsat, hvis de ikke opfylder kravet om 225 timers arbejde. Kommunen bør også tidligt i forløbet vejlede om mulighederne for jobsøgning m.v. samt overveje, om der er behov for særlige tiltag, der kan bringe den pågældende i ordinær beskæftigelse.

§ 2. Ved »overgangsdato« forstår i denne bekendtgørelse det tidspunkt, hvor et ægtepar eller en ugift persons ret til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp fremover vil blive vurderet efter reglerne i lovens § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-11, dvs. det tidspunkt, hvor ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp efter lovens § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år.

Overgangsdatoen er det tidspunkt, hvor et ægtepar eller en ugift persons ret til hjælp vil blive vurderet efter reglerne om opfyldelse af et arbejdskrav på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Vedrørende den nærmere afgrænsning af de ægtepar og ugifte personer, der skal have vurderet deres ret til hjælp efter 225-timersreglen henvises til afsnit 1 ovenfor og bilag 1.

§ 3. Ved »bortfaldsdato« forstår i denne bekendtgørelse det tidspunkt, hvor hjælpen til en ægtefælle eller en ugift person bortfalder eller nedsættes, fordi den pågældende ægtefælle eller ugifte person ikke opfylder lovens krav om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Bortfaldsdatoen er det tidspunkt, hvor en ægtefælle eller en ugift person ikke længere opfylder betingelsen om ordinært og udstøttet arbejde inden for en periode, og hvor hjælpen kan bortfalde eller blive nedsat.

Fra og med den 1. april 2017 er arbejdskravet, at personerne har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. I perioden til og med den 31. marts 2017 gælder overgangsbestemmelserne i § 7, stk. 2 og 3, i lov nr. 296 af 22. marts 2016, dvs. at ægtefællerne eller den ugifte person i perioden fra den 1. oktober 2016 til og med den 31. marts 2017 skal dokumentere 113 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 6 måneder.

Begrebet "bortfaldsdato" bruges både om den dato, hvor hjælpen til en ægtefælle helt falder bort, og om den dato, hvor hjælpen til en ægtefælle eller ugift person nedsættes med et vist beløb.

Bortfaldsdatoen er altid den 1. i måneden efter, at betingelserne for at modtage fuld hjælp ikke længere er opfyldt, jf. lovens § 26, stk. 10.

4.2. Udsendelse af varslingsbrev, vejledning m.v.

§ 4. Senest 6 måneder før overgangsdatoen for et ægtepar eller en ugift person, skal kommunen beregne bortfaldsdatoen for hver ægtefælle og for den ugifte person. Beregningen baseres på de oplysninger, der ligger i kommunens sag om ordinært og udstøttet arbejde og om eventuelle forlængelsesgrunde, jf. lovens § 13 f, stk. 12 og 13. Beregningen opdateres løbende. Er det ikke muligt at beregne en bortfaldsdato, f.eks. fordi ægtefællen eller den ugifte person for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning.

Stk. 2. Senest 6 måneder før den beregnede bortfaldsdato skal kommunen sende et varslingsbrev til ægtefællen eller den ugifte person, der redegør for reglerne i lovens § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-11, og de konsekvenser, det vil få for den pågældendes hjælp, hvis vedkommende ikke opfylder lovens krav om ordinært og udstøttet arbejde inden for en periode.

Stk. 3. I varslingsbrevet skal kommunen angive den beregnede bortfaldsdato under forudsætning af, at der ikke sker ændringer i ægtefællens eller den ugifte persons forhold. Kommunen skal desuden i varslingsbrevet vejlede ægtefællen eller den ugifte person om mulighederne for at søge arbejde på Jobnet.dk eller i øvrigt på de måder, der er sædvanlige inden for de arbejdsområder, som det er relevant for den pågældende at søge arbejde inden for.

Stk. 4. Kommunen skal sende nyt varslingsbrev efter stk. 2 til ægtefæller, når ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år, og opgørelsen af hjælp i sammenlagt et år begynder forfra, jf. lovens § 13 f, stk. 11, 1. pkt. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år, jf. lovens § 13 f, stk. 11, 2. pkt.

Stk. 5. Kommunen skal ikke sende varslingsbrev til ægtefæller eller ugifte personer, der for tiden er undtaget fra kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de 12 seneste kalendermåneder, fordi kommunen vurderer, at den pågældendes arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. lovens § 13 f, stk. 9.

Stk. 6. Kommunen skal sende nyt varslingsbrev efter stk. 2, hvis en ægtefælle eller en ugift person har været undtaget efter lovens § 13 f, stk. 9, 1. pkt., i 12 sammenhængende måneder eller mere og igen bliver omfattet af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder med den virkning, at perioden med hjælp og opgørelsen af arbejde begynder forfra, jf. lovens § 13 f, stk. 9, 2. pkt.

Når kommunen har fastlagt et ægtepars eller ugift persons overgangsdato, og herunder har taget stilling til, om begge ægtefæller i et ægtepar hver især er omfattet af kravet om ordinært og udstøttet arbejde inden for en periode, skal kommunen – for hver ægtefælle og en ugift person – beregne bortfaldsdatoen, dvs. det tidspunkt, hvor den pågældende ægtefælle eller ugifte person ikke længere opfylder kravet om arbejdstimer i ordinært og udstøttet arbejde, og hvor hjælpen kan bortfalde eller blive nedsat. Beregningen opdateres løbende.

Som nævnt er arbejdskravet fra og med den 1. april 2017, at personerne har haft mindst 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. I perioden til og med den 31. marts 2017 gælder overgangsbestemmelserne i § 7, stk. 2 og 3, i lov nr. 296 af 22. marts 2016, dvs. at ægtefællerne eller den ugifte person i perioden fra den 1. oktober 2016 til og med den 31. marts 2017 skal dokumentere 113 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 6 kalendermåneder.

De 12 henholdsvis 6 kalendermåneder forlænges med perioder, hvor den pågældende ægtefælle eller ugifte person ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, perioder med barsel m.v., jf. lovens § 13 f, stk. 12, og afsnit 3.1.

Beregningen af bortfaldsdatoen sker på baggrund af oplysninger i kommunens sag om ordinært og understøttet arbejde og eventuelle forlængelsesgrunde for den enkelte ægtefælle og ugifte person.

Hvis der hverken er oplysning om det tilstrækkelige antal arbejdstimer i ordinært og understøttet arbejde eller om forlængelsesgrunde, vil overgangsdato og bortfaldsdato være identiske.

Varslingsbrev til en ægtefælle eller ugift person sendes senest 6 måneder før bortfaldsdatoen for vedkommende.

Kommunen skal være opmærksom på, at personer, der for tiden ikke er omfattet af kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, og personer, der ikke for tiden får nedsat hjælpen på trods af, at de ikke opfylder arbejdskravet, ligeledes skal have tilsendt varslingsbrev, hvis de på et senere tidspunkt bliver omfattet af kravet eller skal have hjælpen nedsat. Varslingsbrevet skal så vidt muligt sendes senest 6 måneder før den beregnede bortfaldsdato. Det betyder f.eks. at:

- For ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til integrationsydelse, og den anden ægtefælle modtager folkepension, førtidspension m.v. (kombinationsægtepar) eller ressourceforløbsydelse, betyder det, at der skal sendes varslingsbrev til integrationsydelsesmodtageren senest 6 måneder før vedkommendes overgang til kontanthjælp, hvis parret på dette tidspunkt har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover, og der ikke er oplysninger i kommunens sag om arbejde eller forlængelsesgrunde for den pågældende, der udskyder bortfaldsdatoen.
- For ugifte personer, der modtager integrationsydelse, betyder det, at der skal sendes varslingsbrev til integrationsydelsesmodtageren senest 6 måneder før vedkommendes overgang til kontanthjælp, hvis vedkommende på dette tidspunkt har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover, og der ikke er oplysninger i kommunens sag om arbejde eller forlængelsesgrunde for den pågældende, der udskyder bortfaldsdatoen.
- For ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, hvortil de endnu ikke har opnået ret til fuld børne- og ungeydelse som følge af optjeningsprincippet for ret til fuld børne- og ungeydelse, betyder det, at der skal sendes varslingsbreve til ægtefællerne senest 6 måneder før opnåelse af ret til fuld børne- og ungeydelse, hvis parret på dette tidspunkt har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover, og der ikke er oplysninger i kommunens sag om arbejde eller forlængelsesgrunde, der udskyder bortfaldsdatoen for den enkelte ægtefælle.
- For ugifte personer, der modtager uddannelseshjælp på SU-niveau, betyder det, at der skal sendes varslingsbrev til vedkommende senest 6 måneder før vedkommendes overgang til kontanthjælp, hvis vedkommende på dette tidspunkt har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover, og der ikke er oplysninger i kommunens sag om arbejde eller forlængelsesgrunde for den pågældende, der udskyder bortfaldsdatoen.

I de situationer, hvor én eller begge ægtefæller eller den ugifte person for tiden er undtaget fra kravet om ordinært og understøttet arbejde, jf. lovens § 13 f, stk. 9, og afsnit 2, sendes ikke varslingsbrev. Her må kommunen i stedet sende et varslingsbrev, hvis den pågældende senere bliver omfattet af 225 timers kravet, fx i tilknytning til, at den pågældende ændrer visitationskategori fra aktivitetsparat til jobparat eller uddannelsesparat, eller at et revalideringsforløb ophører.

§ 5. Når varslingsbrev er sendt, skal kommunen ved de efterfølgende samtaler i det individuelle kontaktføreløb følge op på brevet, herunder igen vejlede ægtefællen eller den ugifte person om reglerne i lovens § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-11, og om mulighederne for jobsøgning samt yde praktisk bistand til jobsøgningsaktiviteter.

Kommunen skal som led i sin sædvanlige vejledningsforpligtelse ved de efterfølgende samtaler i det individuelle kontaktføreløb så vidt muligt sikre sig, at ægtefællen eller den ugifte person har forstået konsekvenserne for deres hjælp, hvis de ikke opfylder arbejdskravet.

Det forudsættes, at kommunerne er særligt opmærksom på at støtte borgere, der er i risiko for at blive omfattet af 225-timersreglen, i at få fodfæste på arbejdsmarkedet og herunder sikre, at den enkelte får den relevante indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og nødvendige hjælp til at finde mulige arbejdsgivere og søge job.

Jobcentrene har fx mulighed for at give en særlig jobformidlingsindsats til personer, der nærmer sig tidspunktet, hvor hjælpen risikerer at bortfalde eller blive nedsat. Herunder vil de kunne tilbyde en virksomhedskonsulent, som har særlig branchekendskab og viden om jobmulighederne på det lokale arbejdsmarked, og som vil kunne hjælpe med at opsøge og etablere kontakt til relevante virksomheder eller med de øvrige led af jobsøgningen.

Det forudsættes, at kommunerne yder personerne bistand med at finde og søge konkrete jobåbninger. For personer der fx på grund af handicap har særligt vanskeligt ved at finde relevante jobåbninger, bør kommunerne være opmærksomme på at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger (hjælpemidler m.v.) for, at personerne kan varetage jobbet.

Kommunen forudsættes ligeledes at følge op på ægtefællens eller den ugifte persons jobsøgning og vejlede om de forskellige jobsøgningskanaler (Jobnet.dk, lokalaviser, personlig henvendelse til arbejdsgivere m.v.).

Det forudsættes ligeledes, at kommunerne er opmærksomme på mulighederne for at give tilbud om mentorstøtte til personer, der har behov herfor, for at fremme, at disse kan opnå eller fastholde et ordinært job.

Kommunen bør endvidere vejlede ægtefællen eller den ugifte person om mulighederne for at opfylde arbejdskravet gennem selvstændig virksomhed, hvis det har et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer om ugen, jf. lovens § 13 f, stk. 16, og afsnit 3.4.

Der henvises til § 32, stk. 4, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 6. Når den beregnede bortfaldsdato for en ægtefælle eller en ugift person nærmer sig, skal kommunen undersøge, om der siden beregningen blev foretaget, er fremkommet oplysninger på kommunens sag om ordinært og udstøttet arbejde, eller om sygdom eller andet, der kan begrunde en udskydelse af bortfaldsdatoen, jf. lovens § 13 f, stk. 12 og 13. Er dette ikke tilfældet skal kommunen senest 1 måned før bortfaldsdatoen meddele ægtefællen eller den ugifte person, at kommunen agter at træffe afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen, idet ægtefællen eller den ugifte person i forbindelse med denne partshøring opfordres til at fremkomme med oplysninger om forhold, der efter reglerne ville kunne begrunde en udskydelse af bortfaldsdatoen, og som ikke fremgår af kommunens sag.

Stk. 2. Er der grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen, skal kommunen skriftligt orientere ægtefællen eller den ugifte person herom, og samtidig oplyse den ny beregnede bortfaldsdato, jf. § 4, stk. 1. Er det ikke muligt at beregne en bortfaldsdato, f.eks. fordi ægtefællen eller den ugifte person for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning og skriftligt give ægtefællen eller den ugifte person oplysning om den beregnede bortfaldsdato.

I den løbende opfølgning på varslingsbrevet er det forudsat, at kommunen sammen med ægtefællen eller den ugifte person følger op på, i hvilket omfang eventuelt arbejde, som vedkommende har påtaget sig, vil være med til, at personen kan opfylde arbejdskravet.

Det er dog først, når den tidligere udmeldte, beregnede bortfaldsdato nærmer sig, at kommunen konkret skal tage stilling til, om arbejdskravet er opfyldt eller ej. Hvis kommunen på grundlag af de oplysninger, der indgår i kommunens sag, når frem til, at arbejdskravet ikke er opfyldt, skal kommunen senest 1 måned før den beregnede bortfaldsdato meddele ægtefællen eller den ugifte person, at kommunen agter at træffe afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen med opfordring til, at ægtefællen eller den ugifte person inden for en frist fremkommer med eventuelt yderligere oplysninger i sagen (partshøring).

Bliver resultatet efter partshøringen, at kommunen træffer afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen til ægtefællen eller den ugifte person, skal afgørelsen meddeles til ægtefællen eller den ugifte person. Ægtefællen eller den ugifte person kan indbringe afgørelsen for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg efter de almindelige regler, jf. gennemgangen i bilag til denne vejledning om retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper for god forvaltningsskik.

Er der grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen, skal ægtefællen eller den ugifte person have skriftlig besked herom sammen med oplysning om den ny beregnede bortfaldsdato. Kan der på udsendelsestidspunktet ikke beregnes en ny bortfaldsdato, f.eks. fordi personen for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning og skriftligt give personen oplysning om bortfaldsdatoen.

Der er ikke i varslingsbekendtgørelsen nogen specielle krav til udformningen af beskeden om udskydelse, og udlevering af et print fra journalen, hvoraf det fremgår, at »bortfaldsdatoen er udskudt til (dato)«, vil formentlig opfylde kravet til skriftlighed. Det skal dog kunne dokumenteres, at det er udleveret. Beskeden om udskydelse vil endvidere kunne gives elektronisk via "Min side" på Jobnet. Også her skal det kunne dokumenteres, hvornår beskeden er afgivet og af hvem.

Hvis ingen af ægtefællerne i et ægtepar, hvor begge modtager hjælp på voksensats, dvs. enten 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere, opfylder lovens krav om ordinært og udstøttet arbejde inden for en periode, udbetales der fortsat hjælp (»garantiydelse«) til den ægtefælle, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet, jf. lovens § 26, stk. 6, og afsnit 5.

Kommunen skal her udtrykkeligt vejlede begge ægtefæller om, at denne »garantiydelse« ophører, hvis en af ægtefællerne på et senere tidspunkt opfylder lovens krav om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 måneder.

Det vil sige, at hvis kun én af ægtefællerne genoptjener retten til kontanthjælp, bortfalder »garantiydelsen«, og der udbetales fortsat kun én kontanthjælp (til den ægtefælle, der opfylder 225 timers kravet). Bortfald af »garantiydelsen« er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand og skal opfylde de krav, der stilles til en afgørelse, jf. bilag til denne vejledning om retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper for god forvaltningsskik.

Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

§ 7. Hvis kommunen ikke har overholdt den i § 4, stk. 2, fastsatte 6 måneders frist for udsendelse af varslingsbrev til en ægtefælle eller en ugift person, kan hjælpen tidligst falde væk eller blive nedsat fra det tidspunkt, hvor der er forløbet 6 måneder fra varslingsbrevet rent faktisk er blevet sendt. Dette gælder uanset, om ægtefællen eller den ugifte person opfylder lovens krav om ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder frem til afslutningen af de 6 måneder eller ej.

Har kommunen undtagelsesvis ikke overholdt 6 måneders fristen i varslingsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, for udsendelse af varslingsbrev til en ægtefælle eller en ugift person, vil det medføre, at hjælpen til den pågældende tidligst kan falde bort eller blive nedsat, når der er forløbet 6 måneder fra det tidspunkt, hvor det forsinkede varslingsbrev er sendt.

Hvis den beregnede bortfaldsdato, jf. bekendtgørelsens § 3, falder tidligere end 6 måneder efter, at det forsinkede varslingsbrev er sendt, er virkningen således den, at den pågældende ægtefælle eller ugifte person bevarer sin ret til hjælp efter de almindeligt gældende regler frem til det tidspunkt, hvor der er gået 6 måneder efter, at det forsinkede varslingsbrev er sendt.

4.3. Når hjælpen er bortfaldet eller nedsat og en ægtefælle eller ugift person opnår 225 timers arbejde, der alle ligger efter bortfaldsdatoen

§ 8. Hvis en ægtefælle eller en ugift person efter bortfald eller nedsættelse af hjælpen opnår mindst 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. lovens § 13 f, stk. 14, og dermed bliver berettiget til fuld hjælp, skal kommunen samtidig med genoptagelsen af udbetalingen af fuld hjælp skriftligt oplyse ægtefællen eller den ugifte person om den ny beregnede bortfaldsdato, jf. § 4, stk. 1.

Kan der på genoptagelsestidspunktet ikke beregnes en ny bortfaldsdato, fx fordi den pågældende er i ordinært deltidsarbejde, samtidig med at der udbetales supplerende hjælp, anvendes samme fremgangsmåde, som fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

4.4. Ikrafttræden m.v.

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2016.

Stk. 2. I perioden 1. oktober 2016 til 31. marts 2017, hvor arbejdskravet er 113 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 6 kalendermåneder, skal kommunen sende varslingsbrev til en ægtefælle eller ugift person senest 3 måneder før den beregnede bortfaldsdato.

5. Beregning af hjælpen til ægtepar og ugifte personer, der ikke opfylder 225 timers kravet (lovens § 26, stk. 5-11, og § 13 g)

5.1. Uddannelseshjælp og kontanthjælp - voksensatser (hjælpen til den ene ægtefælle falder væk)

Hvis en af ægtefællerne i et ægtepar, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp på voksensatser (inkl. eventuelt barsels- eller aktivitetstillæg), dvs. enten 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere, ikke opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, beregnes der efter lovens § 26, stk. 5, alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 23-25.

Hjælpen beregnes igen som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til efter §§ 23-25, jf. § 26, stk. 1, når den ægtefælle, der ikke opfylder betingelsen om ordinært og understøttet arbejde, har opnået 225 timers ordinært og understøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 14. De 225 timer skal alle ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort. Så snart ægtefællen igen modtager hjælp, er den pågældende undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, udbetales der efter lovens § 26, stk. 6, fortsat hjælp til én ægtefælle (en såkaldt garantiydelse). Kommunen skal vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe den pågældende har været ledig, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger den pågældende har deltaget i. Kommunens afgørelse kan påklages til Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

I de tilfælde hvor den ene ægtefælles hjælp er bortfaldet på et tidspunkt, hvor den anden ægtefælle opfyldte arbejdskravet, men hvor den sidstnævnte ægtefælle på et senere tidspunkt ikke længere opfylder arbejdskravet, skal kommunen på samme måde vurdere, hvilken af ægtefællerne, der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp (garantiydelse).

I de tilfælde hvor der uanset, at ingen af ægtefællerne opfylder kravet om de 225 timers arbejde, udbetales hjælp til en ægtefælle, og en af ægtefællerne efterfølgende har haft 225 timers ordinært og understøttet arbejde, beregnes der fortsat kun hjælp til én ægtefælle, nemlig den ægtefælle, der nu opfylder kravet om 225 timers arbejde. Flytning af hjælpen og dermed bortfald af »garantiydelsen« er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand og skal opfylde de krav, der stilles til en afgørelse,

jf. bilag til denne vejledning om retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper for god forvaltningsskik.

En ægtefælle, hvis uddannelses- eller kontanthjælp er bortfaldet, betragtes som reelt hjemmegående og har ikke pligt til at være til rådighed/udnytte sine arbejdsmuligheder.

Den ægtefælle, der fortsat modtager uddannelses- eller kontanthjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, og hjælpen til den pågældende er undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

Ægteparret kan – som efter reglerne for ægtepar, hvor en ægtefælle frivilligt har valgt at være hjemmegående – ikke modtage særlig støtte efter lovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Derimod vil der ske genberegning af eventuel boligstøtte, ligesom bortfald eller reduktion af hjælpen som følge af 225-timersreglen vil give plads til øget boligstøtte under kontanthjælpsloftet. Endvidere vil parret eventuelt blive berettiget til højere fripladstilskud til betaling for dagtilbud. Endvidere vil der eventuelt i særlige tilfælde kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter lovens kapitel 10. Om disse ydelser kan bevilges beror på, om betingelserne i henholdsvis lovens kapitel 10, boligstøttelovgivningen eller reglerne for fripladstilskud er opfyldt.

Efter lovens § 26, stk. 10, får en ændret beregning af hjælpen efter stk. 4-9 virkning fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Ifølge lovens § 26, stk. 11, kan der ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven til en ægtefælle, der ikke kan anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, fordi den pågældende ikke opfylder 225 timers kravet. Dette svarer til den gældende ordning for ægtefæller, der har benyttet den frivillige ordning i § 13, stk. 10, til at vælge at være hjemmegående med den virkning, at der kun beregnes hjælp til den anden ægtefælle.

5.2. Uddannelses- eller kontanthjælp - andre satser end voksensatser (hjælpen til ægteparret reduceres)

Hvis et ægtepar får beregnet kontanthjælp eller uddannelseshjælp efter andre satser end voksensatser, og ægtefællernes samlede hjælp udgør mere end voksensatserne (inkl. evt. barsels- eller aktivitetstillæg), dvs. enten mere end 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller mere end 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere, og en eller begge ægtefæller ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, reduceres hjælpen til parret, således at de fremover modtager en samlet hjælp, der svarer til enten 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere, jf. lovens § 26, stk. 7.

Hvis et ægtepar får beregnet hjælp på grundlag af én voksensats og én lavere sats, vil det være sådan, at hvis det er den ægtefælle, der modtager den lavere sats, der ikke opfylder 225 timers kravet, bortfalder dennes hjælp. Er det den ægtefælle, der modtager voksensats, der ikke opfylder kravet, reduceres dennes hjælp med så stort et beløb, at parret tilsammen modtager et beløb, der svarer til én voksensats, dvs. enten 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere.

Hvis begge ægtefæller modtager hjælp på en lavere sats, beholder den ægtefælle, der opfylder 225 timers kravet, sin hjælp, og den anden ægtefælles hjælp reduceres med så stort et beløb, at parret tilsammen modtager et beløb, der svarer til én voksensats, dvs. enten 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder 225 timers kravet, bortfalder/reduceres hjælpen hos den ægtefælle, der efter kommunens skøn er længst fra arbejdsmarkedet. Her skal kommunen igen vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe ægtefællerne har været ledige, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger de har deltaget i.

I de tilfælde hvor den ene ægtefælles hjælp er bortfaldet eller nedsat på et tidspunkt, hvor den anden ægtefælle opfyldte arbejdskravet, men hvor den sidstnævnte ægtefælle på et senere tidspunkt ikke længere opfylder arbejdskravet, skal kommunen på samme måde vurdere, hvilken af ægtefællerne, der er længst fra arbejdsmarkedet, og som skal have nedsat hjælpen.

I alle situationer skal ægteparret modtage et beløb, der tilsammen svarer til én voksensats, dvs. enten 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere.

Hvis den ene ægtefælle i et ægtepar er forsørger, og den anden er ikke-forsørger, afgøres spørgsmålet om, hvilket beløb parrets samlede hjælp skal udgøre, af, hvem af ægtefællerne der opfylder 225 timers kravet. Er det forsørgeren, der opfylder kravet, skal hjælpen samlet udgøre forsørgersats (14.808 kr. i 2017-niveau). Er det ikke-forsørgeren, der opfylder kravet, skal hjælpen samlet udgøre ikke-forsørgersats (11.143 kr. i 2017-niveau). Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, afgøres spørgsmålet om, hvilket beløb parrets samlede hjælp skal udgøre, af, hvem der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet.

Opnår den ægtefælle, der vurderes at være længst fra arbejdsmarkedet, på et tidspunkt 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, opnår denne igen ret til hjælp, og i stedet bortfalder/reduceres hjælpen hos den anden ægtefælle, jf. lovens § 26, stk. 9.

Ægtefæller, der fortsat modtager (evt. reduceret) hjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, dvs. hjælpen kan blive nedsat eller ophøre, hvis personerne afviser tilbud om arbejde eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, udebliver fra samtaler m.v. Hjælpen til de pågældende er desuden undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

/Ægteparret kan – som efter reglerne for ægtepar, hvor en ægtefælle frivilligt har valgt at være hjemmegående – ikke modtage særlig støtte efter lovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Derimod vil der ske genberegning af eventuel boligstøtte, ligesom bortfald eller reduktion af hjælpen som følge af 225-timersreglen vil give plads til øget boligstøtte under kontanthjælpsloftet. Endvidere vil parret eventuelt blive berettiget til højere fripladstilskud til betaling for dagtilbud. Endvidere vil der eventuelt i særlige tilfælde kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter lovens kapitel 10. Om disse ydelser kan bevilges beror på, om betingelserne i henholdsvis lovens kapitel 10, boligstøttelovgivningen eller reglerne for fripladstilskud er opfyldt.

Vedrørende lovens § 26, stk. 10 (om tidspunktet for ændret beregning i forbindelse med 225-timersreglen) og stk. 11 (om tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven), henvises til afsnit 5.1.

5.3. Integrationsydelse (hjælpen til ægteparret reduceres)

Hvis et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, jf. § 22, efter beregning af hjælpen efter § 26, stk. 1 eller 2, modtager en samlet hjælp, der udgør mere end 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller mere end 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere, og en eller begge ægtefæller ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, reduceres hjælpen til parret, således at de fremover modtager en samlet hjælp, der svarer til enten 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke-forsørgere, jf. lovens § 26, stk. 8.

Nedsættelsen af hjælpen sker hos den ægtefælle, der ikke opfylder kravet. Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, nedsættes hjælpen hos den ægtefælle, der er længst fra arbejdsmarkedet. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe ægtefællerne har været ledige, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger de har deltaget i.

I de tilfælde hvor den ene ægtefælles hjælp er nedsat på et tidspunkt, hvor den anden ægtefælle opfyldte arbejdskravet, men hvor den sidstnævnte ægtefælle på et senere tidspunkt ikke længere opfylder arbejdskravet, skal kommunen på samme måde vurdere, hvilken af ægtefællerne, der er længst fra arbejdsmarkedet, og som skal have nedsat hjælpen.

Hvis den ene ægtefælle i et ægtepar er forsørger, og den anden er ikke-forsørger, afgøres spørgsmålet om, hvilket beløb parrets samlede hjælp skal udgøre, af, hvem af ægtefællerne der opfylder 225 timers kravet. Er det forsørgeren, der opfylder kravet, skal hjælpen samlet udgøre forsørgersats (14.808 kr. i 2017-niveau). Er det ikke-forsørgeren, der opfylder kravet, skal hjælpen samlet udgøre ikke-forsørgersats (11.143 kr. i 2017-niveau). Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, afgøres spørgsmålet om, hvilket beløb parrets samlede hjælp skal udgøre, af, hvem der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet.

Et eventuelt dansktillæg efter lovens § 22, stk. 4-8, og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, indgår ikke i beregningen, og en ægtefælle, der har opnået ret til dansktillæg bevarer denne ret, uanset en reduktion af ydelsen som følge af manglende opfyldelse af 225 timers kravet.

Opnår den ægtefælle, der vurderes at være længst fra arbejdsmarkedet, på et tidspunkt 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, opnår den pågældende ægtefælle igen ret til hjælp. I stedet bortfalder/reduceres hjælpen hos den anden ægtefælle, jf. lovens § 26, stk. 9.

/Ægtefæller, der modtager reduceret hjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, dvs. hjælpen kan blive nedsat eller ophøre, hvis personerne afviser tilbud om arbejde eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, udebliver fra samtaler m.v. Hjælpen til de pågældende er desuden undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

/Ægteparret kan – som efter reglerne for ægtepar, hvor en ægtefælle frivilligt har valgt at være hjemmegående – ikke modtage særlig støtte efter lovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Derimod vil der ske genberegning af eventuel boligstøtte, ligesom bortfald eller reduktion af hjælpen som følge af 225-timersreglen vil give plads til øget boligstøtte under kontanthjælpsloftet. Endvidere vil parret eventuelt blive berettiget til højere fripladstilskud til betaling for dagtilbud. Endvidere vil der eventuelt i særlige tilfælde kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter lovens kapitel 10. Om disse ydelser kan bevilges beror på, om betingelserne i henholdsvis lovens kapitel 10, boligstøttelovgivningen eller reglerne for fripladstilskud er opfyldt.

Vedrørende lovens § 26, stk. 10 (om tidspunktet for ændret beregning i forbindelse med 225-timersreglen) og stk. 11 (om tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven), henvises til afsnit 5.1.

For ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, gælder, at hjælpen ikke bliver nedsat som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet, når der alene på grund af manglende opfyldelse af optjeningsbetingelsen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse ikke udbetales fuld børneydelse, jf. lovens § 13 f, stk. 4, 2. pkt., og afsnit 1.1.2 ovenfor.

5.4. Beregning af hjælpen til ugifte personer der modtager uddannelses- eller kontanthjælp (lovens § 13 g)

Hvis en ugift person ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til den pågældende med henholdsvis 1.016 kr. og 508 kr. pr. måned (2017-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Personer, hvis hjælp beregnes på baggrund af voksensatser, dvs. enten 14.808 kr. (2017-niveau) for forsørgere eller 11.143 kr. (2017-niveau) for ikke forsørgere, får hjælpen nedsat med 1.016 kr. pr. måned. Ugifte personer, der får beregnet hjælpen på baggrund af lavere satser, får hjælpen reduceret

med 508 kr. pr. måned. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satserne i lovens § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau). Hjælpen nedsættes heller ikke, hvis personen er samlevende med en integrationsydelsesmodtager, og vedkommendes hjælp eventuelt allerede er reduceret som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, jf. lovens § 13 f, stk. 7, 3. pkt.

Nedsættelsen af hjælpen sker fra den 1. måneden efter, at den pågældende skal opfylde betingelsen i lovens § 13 f, stk. 6, nr. 2, om 225 timers arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, men ikke gør det.

Nedsættelsen af hjælpen for ugifte personer som følge af 225-timersreglen kan ikke blive kompenseret ved en forhøjelse af særlig støtte eller boligstøtte. Ugifte personer, der har fået nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen, kan modtage særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis deres hjælp ikke var nedsat. Det samme gælder nygifte, der behandles som ugifte, indtil de som par har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år, jf. § 34, stk. 4, og afsnit 1.1.4. ovenfor. Og hjælp efter loven til ugifte personer indgår i opgørelsen af husstandsindkomsten til brug for beregning af boligstøtte med det beløb, der ville være udbetalt, hvis hjælpen ikke var nedsat som følge af 225-timersreglen. Endelig indgår hjælpen til ugifte personer i beregningen af kontanthjælpsloftet med det beløb, der ville være udbetalt, hvis hjælpen ikke var nedsat som følge af 225-timersreglen. I særlige tilfælde vil der kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter lovens kapitel 10.

6. Generhvervelse af retten til fuld hjælp (lovens § 13 f, stk. 14)

Ifølge § 13 f, stk. 14, kan en ægtefælle eller en ugift person, hvis hjælp er bortfaldet eller nedsat som følge af manglende opfyldelse af 225 timers kravet, igen blive berettiget til fuld hjælp, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt eller blev nedsat. Hvis der har været perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., forlænges perioden på de seneste 12 kalendermåneder på tilsvarende måde i forbindelse med generhvervelse af retten til fuld hjælp, jf. § 13 f, stk. 12 og 13.

En ægtefælle eller ugift person, der har fået nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen, og som i perioden efter nedsættelsen har forlængelsesgrunde, fx sygdom eller barsel, får ikke ret til fuld ydelse i forlængelsesperioderne. Det er først, når personen opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, der alle ligger efter bortfalds- eller nedsættelsestidspunktet, at retten til fuld ydelse genindtræder.

Så snart en ægtefælle, hvis hjælp har været bortfaldet, igen modtager hjælp efter lovens § 11, er den pågældende undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler.

Vedrørende situationen, hvis en person – efter at vedkommendes hjælp er bortfaldet eller nedsat – bliver omfattet af undtagelsesbestemmelsen i lovens § 13 f, stk. 9, henvises til afsnit 2 ovenfor.

7. Den frivillige ordning (lovens § 13, stk. 10)

Den frivillige ordning, hvor en hjemmegående ægtefælle allerede fra det tidspunkt, hvor parret første gang søger om hjælp, kan vælge ikke at være til rådighed, er videreført.

Retten til hjælp kan kun generhverves, når den hjemmegående ægtefælle har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, og alle 225 timer ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen til den pågældende ophørte, jf. lovens § 26, stk. 4, 2. pkt. Det følger af kommunens pligt til at vejlede borgeren, at ægtefællen vejledes om kravet til at generhverve hjælpen i forbindelse med, at ægtefællen overvejer at vælge den frivillige ordning.

8. Indbetaling af ATP-bidrag for personer omfattet af 225-timersreglen

Efter § 79 i loven indbetales månedligt et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 284 kr. (2017-niveau) af blandt andet uddannelseshjælp og kontanthjælp. Modtageren af hjælpen betaler selv 1/3 af bidraget, og staten finansierer de resterende 2/3.

Det er en betingelse for, at der indbetales bidrag til ATP, at personen har modtaget uddannelseshjælp eller kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Der betales ikke bidrag for denne første 12-måneders periode. Ophører udbetalingen af hjælpen, afbrydes optjeningen af 12-måneders perioden. Genoptages udbetalingen senere, uden at der foreligger en ny social begivenhed, fortsætter optjeningen dog af 12-måneders perioden.

Det er endvidere en betingelse for, at der indbetales ATP-bidrag, at hjælpen, der ligger til grund for beregningen af ATP-bidraget, mindst udgør 14.808 kr. (2017-niveau) til en person med forsørgelsespligt over for børn. For andre skal beløbet mindst udgøre 11.143 kr. (2017-niveau), jf. lovens § 79, stk. 3. Den uddannelseshjælp eller kontanthjælp, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, er den hjælp, der er beregnet, efter at der er foretaget eventuelt fradrag efter reglerne i §§ 30-33 og §§ 36-43, det vil sige fradrag for arbejdsindtægter, andre indtægter og feriegodtgørelse, og fradrag for sanktioner.

Efter lovens § 79, stk. 4, skal der indbetales ATP-bidrag af uddannelseshjælp og kontanthjælp, selv om hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225 timers kravet nedsættes til et beløb, som er under 14.808 kr. (2017-niveau) eller 11.143 kr. (2017-niveau) afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Hvis modtageren i øvrigt ikke opfylder betingelserne for indbetaling af ATP-bidrag af hjælpen, f.eks. fordi modtageren får nedsat ydelsen i en periode som følge af en sanktion, jf. lovens § 36, skal der ikke foretages indbetaling af ATP-bidrag. Indbetalingen af ATP-bidrag genoptages, når betingelserne igen er opfyldt.

Ægtefæller, hvis hjælp helt er bortfaldet som følge af 225-timersreglen, anses ikke længere for modtagere af uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og vil derfor ikke få indbetalt ATP-bidrag.

9. Fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag for personer omfattet af 225-timersreglen

Efter lovens § 96 a foretager kommunen fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag i forbindelse med udbetaling af integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp og eventuelle tillæg, der tilsammen svarer til kontanthjælpssatsen for forsørgere fyldt 30 år, dvs. 14.808 kr. (2017-niveau). Fradraget kan også foretages i de situationer, hvor hjælpen er nedsat til under forsørgersatsen på grund af indtægter, formue eller sanktioner. Derimod kan der ikke foretages fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn i hjemmet, eller som har forsørgerpligt over for flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet.

Ifølge § 96 a, stk. 1, 3. pkt., foretages der også fradrag i hjælpen til ugifte personer, hvis hjælp er nedsat med enten 1.016 kr. eller 508 kr. som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Ifølge § 96 a, stk. 2, 2. pkt., kan der derimod ikke foretages fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag i de situationer, hvor et ægtepars hjælp er blevet nedsat som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært støttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

10. Ikrafttræden og overgangsregler

225-timersreglen trådte i kraft den 1. april 2016, dog således at der for perioden fra den 1. april 2016 og frem til den 31. marts 2017 gælder følgende overgangsordning:

Kommunen kan tidligst pr. 1. oktober 2016 lade hjælpen nedsætte eller bortfalde som følge af 225-timersreglen.

I perioden fra den 1. oktober 2016 til den 31. marts 2017 nedsættes eller bortfalder hjælpen, hvis ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt et år indenfor 3 år, og de ikke har haft 113 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 6 kalendermåneder.

En ægtefælle eller en ugift person, hvis hjælp pr. 1. oktober 2016 eller senere bortfalder eller nedsættes efter 225-timersreglen, får igen ret til almindelig hjælp, når den pågældende kan dokumentere 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt eller blev nedsat.

Kravet til ægtefæller og ugifte personer om, at de hver skal have haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, får således fuld virkning fra den 1. april 2017. Det gælder både ved vurderingen af, om hjælpen skal bortfalde eller reduceres, og ved vurderingen af, om en ægtefælle eller ugift person igen har ret til almindelig hjælp.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 20. december 2016

Bent Nielsen

/ Lillis Jarby Søndergaard

Bilag 1

Oversigt over målgrupper for 225-timersreglen

Følgende ægtepar er omfattet af 225-timersreglen for ægtepar:

– Ægtepar, hvor en eller begge er berettiget til hjælp efter lovens § 11 i form af enten integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder tilbud om ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 12.

Dette gælder uanset, om den ene ægtefælle er i ordinært og udstøttet arbejde med en indtægt, der er så høj, at en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, eller 2, resulterer i, at der ikke beregnes og udbetales hjælp til den pågældende.

– Ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til hjælp efter lovens § 11, og den anden ægtefælle modtager arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, revalideringsydelse eller ledighedsydelse.

Dette gælder uanset, om en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, eller stk. 2, resulterer i, at der kun udbetales hjælp til den ene ægtefælle. Det er den ægtefælle, der modtager (supplerende) integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, der skal opfylde betingelsen om 225 timers arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Om den anden ægtefælle er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, revalideringsydelse eller ledighedsydelse afgøres efter de regler, der gælder i de respektive lovgivninger herom.

- Ægtepar, hvor den ene er berettiget til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor den anden ægtefælle er i fleksjob, uanset om den pågældende har en løn i fleksjobbet, der overstiger den pågældendes sats for hjælpen. Det er den ægtefælle, der modtager (supplerende) hjælp, der skal opfylde betingelsen om 225 timers arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Retten til fleksjob afgøres efter de regler, der gælder herom.

Dvs. det afgørende er, at en eller begge ægtefæller er berettiget til hjælp efter lovens § 11, og at der foretages en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1 eller 2.

Følgende ægtepar er ikke omfattet af 225-timersreglen:

- Ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til integrationsydelse, og den anden ægtefælle modtager folkepension, førtidspension m.v. (visse kombinationsægtepar).
- Ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til integrationsydelse, og den anden ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b i loven.

Følgende ægtefæller anses som ugifte i forhold til 225-timersreglen:

- Ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor den anden ægtefælle modtager folkepension, førtidspension m.v. (øvrige kombinationsægtepar). Ægtefællen, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, betragtes som ugift i forhold til 225-timersreglen.
- Ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og den anden ægtefælle modtager tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b i loven. Ægtefællen, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, betragtes som ugift i forhold til 225-timersreglen.
- En ugift person, der bliver gift, betragtes som ugift i forhold til 225-timersreglen, indtil ægteparret har modtaget hjælp som par i sammenlagt et år inden for 3 år.

Følgende ægtepar får ikke nedsat hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen:

- Ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, hvortil de endnu ikke har opnået ret til fuld børne- og ungeydelse som følge af optjeningsprincippet for ret til fuld børne- og ungeydelse.
- Ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager integrationsydelse og den anden ægtefælle uddannelses- eller kontanthjælp, som eventuelt er nedsat som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, indtil parret har modtaget hjælp som par i sammenlagt et år inden for 3 år.

Følgende ugifte er omfattet af 225-timersreglen:

- Ugifte, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp (jf. dog nedenfor om personer, der er samlevende med en integrationsydelsesmodtager).

Følgende ugifte er ikke omfattet af 225-timersreglen:

- Ugifte, der modtager integrationsydelse efter lovens § 11.

Følgende ugifte får ikke nedsat hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen:

- Ugifte, der modtager uddannelseshjælp på SU-niveau (satserne i lovens § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9).
- Ugifte, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og som er samlevende med en person, der modtager integrationsydelse, og hvis hjælp er reduceret som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2.

Bilag 2

Uddrag af lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1413 af 30. november 2016

...

Skærpet rådighedskrav

§ 13 f. For så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når

- 1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 beregnet efter § 26, stk. 1, i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og
- 2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 2. Hjælpen til ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller ikke anses for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter stk. 1, beregnes efter reglerne i § 26, stk. 5-7, og § 34, stk. 3.

Stk. 3. For så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til integrationsydelse efter § 11, og hvor hjælpen beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, samt efter reglerne i integrationsloven, når

1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og

2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 4. Hjælpen til ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller ikke anses for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter stk. 3, beregnes efter reglerne i § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3. Ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, får dog ikke beregnet hjælpen efter § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3, når der alene på grund af manglende opfyldelse af betingelsen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse ikke udbetales fuld børne- og ungeydelse.

Stk. 5. En ægtefælle, der modtager integrationsydelse, og som er gift med en person, der modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder f.eks. i form af folkepension, førtidspension, SU, eller efterløn eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a og 6 b, anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, uanset at vedkommende ikke opfylder betingelserne i stk. 3.

Stk. 6. En ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, hvis hjælp beregnes på baggrund af satsene i §§ 23-25, anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når

1) personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og

2) den pågældende ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 7. Hjælpen til en ugift person, der anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter stk. 6, nedsættes efter reglerne i § 13 g. Bliver en ugift person gift, beregnes hjælpen til personen fortsat efter 1. pkt., indtil ægteparret som par har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år, jf. stk. 1, nr. 1, eller stk. 3, nr. 1. Hjælpen nedsættes dog ikke efter 1. og 2. pkt. for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satsene i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9, og for personer, der er samlevende med eller bliver gift med en person, der modtager integrationsydelse, og hvis hjælp beregnes efter § 26, stk. 2.

Stk. 8. For så vidt angår ægtepar, hvor kun en af ægtefællerne er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven, og hvor der kun beregnes hjælp til den ægtefælle, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, jf. § 26, stk. 3, sker der nedsættelse i uddannelses- eller kontanthjælpen til denne ægtefælle efter reglerne i stk. 6 og 7. Det samme gælder, hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og den anden ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 6 a og 6 b.

Stk. 9. En ægtefælle eller en ugift person, hvis arbejdsevne vurderes at være så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af kravet i stk. 1, 3 eller 6, om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Hvis en ægtefælle eller en ugift person er undtaget efter 1. pkt. i 12 sammenhængende måneder eller mere og igen bliver omfattet af kravet i stk. 1, 3 eller 6, begynder opgørelsen af perioden med hjælp, jf. stk. 10, og opgørelsen af arbejde, jf. stk. 12, forfra.

Stk. 10. I opgørelsen af perioden med hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år til et ægtepar efter stk. 1, nr. 1, eller stk. 3, nr. 1, eller til en ugift person efter stk. 6, nr. 1, indgår

1) perioder med integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, som ægteparret eller den ugifte person har modtaget,

2) perioder, hvor en eller begge ægtefæller eller den ugifte person har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og

3) perioder, hvor der har været fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 35-43.

Stk. 11. Opgørelsen af perioden med hjælp i sammenlagt et år efter stk. 10 begynder forfra for ægtepar, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på et år. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på et år.

Stk. 12. Opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder efter stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. stk. 6, nr. 2, forlænges med

1) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom,

2) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. § 13, stk. 7, nr. 4,

3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,

4) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt,

5) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været vurderet så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. stk. 9, og

6) perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmulighederne, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 13. Resulterer en forlængelse efter stk. 12 i, at der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, ses der bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra.

Stk. 14. En ægtefælle eller en ugift person, hvis hjælp er ophørt eller nedsat efter stk. 1-8, kan igen blive berettiget til fuld hjælp, når den pågældende dokumenterer at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Arbejdet skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen ophørte eller blev nedsat efter stk. 1-8. Stk. 12, 2. pkt., og stk. 13, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 15. Har en ægtefælle eller en ugift person haft ordinært og udstøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes det antal timer, den pågældende anses for at have arbejdet efter stk. 1, 3, 6 og 14, ud fra indtægten divideret med en omregningssats på 119,08 kr. (2016-niveau).

Stk. 16. Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter stk. 1, 3, 6 og 14, hvis ægtefællen eller den ugifte person dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle eller ugifte person, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.

Stk. 17. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar eller ugifte personer, der kan blive omfattet af stk. 1-8.

§ 13 g. Opfylder en ugift person ikke kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 6 og 7, nedsættes hjælpen til den pågældende således:

- 1) Personer, hvis hjælp beregnes på baggrund af 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, får hjælpen nedsat med 1.000 kr. pr. måned (2016-niveau).
- 2) Personer, hvis hjælp beregnes på baggrund af mindre end 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller mindre end 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, får hjælpen nedsat med 500 kr. pr. måned (2016-niveau), dog således at personer, der modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satsene i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9, ikke får nedsat hjælpen.

Stk. 2. Nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1, sker med virkning fra den 1. i måneden efter den måned, hvor betingelserne i § 13 f, stk. 6 og 7, ikke er opfyldt.«

§ 26.

...

Stk. 4, 2. pkt. Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 14.

Stk. 5. Beregnes hjælpen til begge ægtefæller på baggrund af en sats inkl. eventuelt barsels- eller aktivitetstillæg på enten 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om de har forsørgelsespligt overfor børn eller ikke, og opfylder en af ægtefællerne ikke betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 1 og 2, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 23-25. Hjælpen beregnes igen som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til efter §§ 23-25, jf. stk. 1, når den ægtefælle, der ikke opfylder betingelsen om ordinært og udstøttet arbejde i § 13 f, stk. 1 og 2, har opnået 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 14.

Stk. 6. Beregnes hjælpen til den ene ægtefælle efter stk. 5, og opfylder denne ægtefælle ikke længere betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder i § 13 f, stk. 1 og 2, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. pkt., at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne har haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 14.

Stk. 7. Beregnes hjælpen til en eller begge ægtefæller på baggrund af andre sats i §§ 23-25 end de sats, der er nævnt i stk. 5, og opfylder en af ægtefællerne ikke betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til ægtefællerne således, at de tilsammen får beregnet hjælpen på baggrund af 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. Nedsættelsen sker i hjælpen til den ægtefælle, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde indenfor de seneste 12 kalendermåneder. Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, nedsættes hjælpen hos den ægtefælle, der har mindst tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 8. Resulterer beregningen efter stk. 1 og 2 af hjælpen til et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, i en samlet hjælp til ægteparret ekskl. eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. stk. 2, der overstiger 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, og opfylder en af ægtefællerne ikke betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til ægtefællerne således,

at de tilsammen får beregnet hjælpen på baggrund af 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) ekskl. eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. stk. 2, afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. Nedsættelsen sker i hjælpen til den ægtefælle, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde indenfor de seneste 12 kalendermåneder. Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, nedsættes hjælpen hos den ægtefælle, der har mindst tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 9. Er hjælpen nedsat hos en ægtefælle efter stk. 7, 3. pkt., eller stk. 8, 3. pkt., og opfylder denne ægtefælle igen kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 14, sker en fortsat nedsættelse af hjælpen efter stk. 7 eller 8, hos den anden ægtefælle.

Stk. 10. Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 4-9 sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Stk. 11. Der kan ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4.

§ 34.

...

Stk. 3. Følgende personer kan ikke få særlig støtte:

1) Ægtepar, der er omfattet af § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Personer, der er omfattet af § 13 f, stk. 6 og 7, herunder gifte, der endnu ikke har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år, får særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis de pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen af hjælpen efter § 13 g.

....

§ 79.

....

Stk. 4. For personer, der modtager nedsat hjælp, fordi kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, ikke er opfyldt, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse mindst udgør de i stk. 3 nævnte beløb fratrukket det beløb, som hjælpen nedsættes med.

§ 96 a.

Stk. 1

3. pkt. Det samme gælder, hvis beløbet til en ugift person nedsættes efter reglerne i § 13 g.

Stk. 2

2. pkt. Fradrag efter stk. 1 kan endvidere ikke foretages, hvis hjælpen til et ægtepar beregnes efter reglerne i § 26, stk. 5-9.

....

§ 109.

.....

Stk. 1

1) § 13 f, stk. 15, om omregningsssatsen ved ordinært og understøttet arbejde uden fastsat arbejdstid.

2) § 13 g, stk. 1, om nedsættelse af hjælpen til ugifte personer, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

....

5) § 26, stk. 5, 7 og 8, om beregning af hjælp til ægtepar, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Bilag 3

Bekendtgørelse nr. 310 af 30. marts 2016

Overskrift til formateret tekst

Bekendtgørelse om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen

I medfør af § 13 f, stk. 17, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse 806 af 1. juli 2015, som ændret ved lov nr. 296 af 22. marts 2016 fastsættes efter bemyndigelse:

Område og begreber

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for varsling, vejledning m.v. af modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, der står foran at blive omfattet af reglerne i lovens § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-11, om bortfald eller nedsættelse af hjælpen, fordi den pågældende ikke opfylder lovens krav om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder 1).

§ 2. Ved »overgangsdato« forstår i denne bekendtgørelse det tidspunkt, hvor et ægtepar eller en ugift persons ret til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp fremover vil blive vurderet efter reglerne i lovens § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-11, dvs. det tidspunkt, hvor ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp efter lovens § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år.

§ 3. Ved »bortfaldsdato« forstår i denne bekendtgørelse det tidspunkt, hvor hjælpen til en ægtefælle eller en ugift person bortfalder eller nedsættes, fordi den pågældende ægtefælle eller ugifte person ikke opfylder lovens krav om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Udsendelse af varslingsbrev, vejledning m.v.

§ 4. Senest 6 måneder før overgangsdatoen for et ægtepar eller en ugift person, skal kommunen beregne bortfaldsdatoen for hver ægtefælle og for den ugifte person. Beregningen baseres på de oplysninger, der ligger i kommunens sag om ordinært og understøttet arbejde og om eventuelle forlængelsesgrunde, jf. lovens § 13 f, stk. 12 og 13. Beregningen opdateres løbende. Er det ikke muligt at beregne en bortfaldsdato, f.eks. fordi ægtefællen eller den ugifte person for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning.

Stk. 2. Senest 6 måneder før den beregnede bortfaldsdato skal kommunen sende et varslingsbrev til ægtefællen eller den ugifte person, der redegør for reglerne i lovens § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-11, og de konsekvenser, det vil få for den pågældendes hjælp, hvis vedkommende ikke opfylder lovens krav om ordinært og understøttet arbejde inden for en periode.

Stk. 3. I varslingsbrevet skal kommunen angive den beregnede bortfaldsdato under forudsætning af, at der ikke sker ændringer i ægtefællens eller den ugifte persons forhold. Kommunen skal desuden i varslingsbrevet vejlede ægtefællen eller den ugifte person om mulighederne for at søge arbejde på Jobnet.dk eller i øvrigt på de måder, der er sædvanlige inden for de arbejdsområder, som det er relevant for den pågældende at søge arbejde inden for.

Stk. 4. Kommunen skal sende nyt varslingsbrev efter stk. 2 til ægtefæller, når ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år, og opgørelsen af hjælp i sammenlagt et år begynder forfra, jf. lovens § 13 f, stk. 11, 1. pkt. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år, jf. lovens § 13 f, stk. 11, 2. pkt.

Stk. 5. Kommunen skal ikke sende varslingsbrev til ægtefæller eller ugifte personer, der for tiden er undtaget fra kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de 12 seneste kalendermåneder, fordi kommunen vurderer, at den pågældendes arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. lovens § 13 f, stk. 9.

Stk. 6. Kommunen skal sende nyt varslingsbrev efter stk. 2, hvis en ægtefælle eller en ugift person har været undtaget efter lovens § 13 f, stk. 9, 1. pkt., i 12 sammenhængende måneder eller mere og igen bliver omfattet af kravet om 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder med den virkning, at perioden med hjælp og opgørelsen af arbejde begynder forfra, jf. lovens § 13 f, stk. 9, 2. pkt.

§ 5. Når varslingsbrev er sendt, skal kommunen ved de efterfølgende samtaler i det individuelle kontaktføreløb følge op på brevet, herunder igen vejlede ægtefællen eller den ugifte person om reglerne i lovens § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-11, og om mulighederne for jobsøgning samt yde praktisk bistand til jobsøgningsaktiviteter.

§ 6. Når den beregnede bortfaldsdato for en ægtefælle eller en ugift person nærmer sig, skal kommunen undersøge, om der siden beregningen blev foretaget, er fremkommet oplysninger på kommunens sag om ordinært og understøttet arbejde, eller om sygdom eller andet, der kan begrunde en udskydelse af bortfaldsdatoen, jf. lovens § 13 f, stk. 12 og 13. Er dette ikke tilfældet skal kommunen senest 1 måned før bortfaldsdatoen meddele ægtefællen eller den ugifte person, at kommunen agter at træffe afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen, idet ægtefællen eller den ugifte person i forbindelse med denne partshøring opfordres til at fremkomme med oplysninger om forhold, der efter reglerne ville kunne begrunde en udskydelse af bortfaldsdatoen, og som ikke fremgår af kommunens sag.

Stk. 2. Er der grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen, skal kommunen skriftligt orientere ægtefællen eller den ugifte person herom, og samtidig oplyse den ny beregnede bortfaldsdato, jf. § 4, stk. 1. Er det ikke muligt at beregne en bortfaldsdato, f.eks. fordi ægtefællen eller den ugifte person for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning og skriftligt give ægtefællen eller den ugifte person oplysning om den beregnede bortfaldsdato.

§ 7. Hvis kommunen ikke har overholdt den i § 4, stk. 2, fastsatte 6 måneders frist for udsendelse af varslingsbrev til en ægtefælle eller en ugift person, kan hjælpen tidligst falde væk eller blive nedsat fra det tidspunkt, hvor der er forløbet 6

måneder fra varslingsbrevet rent faktisk er blevet sendt. Dette gælder uanset, om ægtefællen eller den ugifte person opfylder lovens krav om ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder frem til afslutningen af de 6 måneder eller ej.

Når hjælpen er bortfaldet eller nedsat og en ægtefælle eller en ugift person opnår 225 timers arbejde, der alle ligger efter bortfaldsdatoen

§ 8. Hvis en ægtefælle eller en ugift person efter bortfald eller nedsættelse af hjælpen opnår mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. lovens § 13 f, stk. 14, og dermed bliver berettiget til fuld hjælp, skal kommunen samtidig med genoptagelsen af udbetalingen af fuld hjælp skriftligt oplyse ægtefællen eller den ugifte person om den ny beregnede bortfaldsdato, jf. § 4, stk. 1.

I krafttræden m.v.

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2016.

Stk. 2. I perioden 1. oktober 2016 til 31. marts 2017, hvor arbejdskravet er 113 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 6 kalendermåneder, skal kommunen sende varslingsbrev til en ægtefælle eller ugift person senest 3 måneder før den beregnede bortfaldsdato.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 30. marts 2016

MORTEN BINDER

/ Bent Nielsen

Bilag 4

Relevante bestemmelser i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper for god forvaltningsskik

Det er kommunerne, der har ansvaret for og tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen i jobcentret og yder hjælp i form af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp m.v. samt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet.

Kommunen er i sin administration underlagt lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), der indeholder regler for, hvordan kommuner og statslige myndigheder skal behandle og afgøre sager på det sociale område. Kommunen skal således behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp efter reglerne i retssikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf, jf. § 8 i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen er endvidere omfattet af offentlighedsloven og forvaltningsloven, der indeholder en række forskellige krav til sagsbehandlingen, som kommunen skal overholde, herunder regler om inhabilitet, tavshedspligt, notatpligt, videregivelse af oplysninger, vejledning og repræsentation, aktindsigt, partshøring, begrundelse og klagevejledning m.v.

Kommunen skal desuden iagttage de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder principperne om saglighed, lighed og proportionalitet samt god forvaltningsskik.

Derudover er kommunen omfattet af persondataloven, når kommunen indsamler, registrerer og videregiver oplysninger om borgerne.

Nedenfor præsenteres nogle af de væsentligste regler, der gælder for kommunernes sagsbehandling.

Præsentationen er ikke en udtømmende beskrivelse af gældende regler for sagsbehandling. Det skal understreges, at det er kommunerne, der har ansvaret for at sikre, at de grundlæggende sagsbehandlingsregler i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper og god forvaltningsskik m.v. iagttages i hver enkelt sag.

Officialprincippet/undersøgelsesprincippet

Som et grundlæggende princip gælder det, at det påhviler den enkelte myndighed (kommune), evt. i samarbejde med andre myndigheder, at fremskaffe de fornødne oplysninger om den foreliggende sag, eller dog at foranledige, at private, navnlig parterne, medvirker til sagens oplysning. Dette princip betegnes normalt "official- eller undersøgelsesprincippet" og udspringer af kravet om saglighed. Undersøgelsesprincippet gælder for oplysningen af alle typer af sager på det sociale område.

Kommunen har således ansvaret for, at sagerne oplyses i tilstrækkeligt omfang, inden kommunen træffer afgørelse, jf. § 10 i retssikkerhedsloven. Kommunen har i den forbindelse pligt til at sikre, at der tilvejebringes et fyldestgørende faktisk og retligt grundlag for en afgørelse, som kommunen skal træffe, herunder at fremskaffe de fornødne oplysninger og sikre, at alle relevante forhold er belyst ved det foreliggende materiale, samt at oplysningerne er pålidelige.

Det afgøres ud fra en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvilke oplysninger kommunen skal indhente. Kommunen kan i forbindelse med sagens oplysning anmode personer, der søger om eller får hjælp, om at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettigede til, jf. § 11 i retssikkerhedsloven. Borgeren kan anmodes om at medvirke både ved selve behandlingen af ansøgningen og i den periode, hvor der modtages hjælp.

Hvis borgeren ikke medvirker eller ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger, skal myndigheden ifølge § 11 b i retssikkerhedsloven behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, medmindre oplysningerne kan indhentes uden samtykke.

Kommunen skal i øvrigt løbende følge sager efter lov om aktiv socialpolitik for at sikre sig, at betingelserne for at yde hjælp fortsat er opfyldt, ligesom kommunen løbende skal sikre sig, at også de øvrige betingelser for at udbetale hjælp er opfyldt, jf. § 10, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Det gælder fx betingelserne om lovligt ophold i Danmark, jf. § 3 i lov om aktiv socialpolitik, og om ikke at kunne dække sit forsørgelsesbehov gennem andre ydelser, formue eller arbejdsindtægter m.v., jf. § 11 i lov om aktiv socialpolitik. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp.

Notatpligt

Efter offentlighedslovens § 13 skal en myndighed m.v., der i sager, hvor der vil blive truffet afgørelse af myndigheden m.v., og som mundtligt eller på anden måde bliver bekendt med oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, der er af betydning for sagens afgørelse, snarest muligt gøre notat om indholdet af oplysningerne eller vurderingerne. Det gælder dog ikke, hvis oplysningerne eller vurderingerne i øvrigt fremgår af sagens dokumenter. En myndighed m.v. skal i sager, hvor der vil blive truffet en afgørelse, endvidere snarest muligt tage notat om væsentlige sagsekspeditionsskridt, der ikke i øvrigt fremgår af sagens dokumenter.

Notatpligten gælder kun i sager, hvor der er eller vil blive truffet en afgørelse (afgørelsessager). Notatpligten gælder sagens faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, blot de har betydning for sagen. Notatpligten gælder, uanset på hvilken måde forvaltningsmyndigheden bliver bekendt med oplysningerne, herunder om oplysningerne modtages telefonisk eller på anden måde.

Noteringerne skal foretages snarest muligt efter, at myndigheden m.v. bliver bekendt med oplysningerne eller vurderingerne.

Overholdelse af notatpligten har bl.a. betydning, når der skal gives aktindsigt, og når der skal tages stilling til, om grundlaget for en afgørelse er til stede.

Dokumentation på sagen for kommunens vurdering af, om betingelserne for at yde fuld hjælp (fortsat) er opfyldt, er vigtig i forbindelse med opgørelsen af kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 måneder, jf. lovens § 13 f. Kommunen bør fx løbende notere på sagen, hvis der foreligger særlige omstændigheder, der på et senere tidspunkt kan få betydning for, om perioden på de seneste 12 kalendermåneder kan forlænges, jf. lovens § 13 f, stk. 12 og 13. Det samme gælder, hvis en ægtefælle eller en ugift person efterfølgende har fremlagt dokumentation i forbindelse med genoptjening af retten til hjælp, jf. lovens § 13 f, stk. 14. Der stilles ikke nærmere formkrav i forbindelse med notatpligten. Notering af sådanne særlige omstændigheder kan således med fordel ske i et til formålet indrettet registrerings- eller indberetningssystem.

Myndighedens vejledningspligt

Kommunen skal efter retssikkerhedslovens § 12 skriftligt give borgeren besked om konsekvenserne, hvis borgeren ikke medvirker til sagens oplysning (processuel skadevirkning) samt om, hvilke ændringer der kan have betydning for hjælpen, og som borgeren derfor er forpligtet til at oplyse om.

Dette indebærer fx, at kommunen skal vejlede personen om de rettigheder og pligter, der bl.a. følger af lov om aktiv socialpolitik § 8 a (tilmelding som arbejdssøgende) og §§ 13 eller 13 a (pligt til at stå til rådighed og udnyttelse af uddannelses- eller arbejdsmulighederne), samt om hvilke konsekvenser, det har for borgeren, hvis vedkommende ikke overholder disse pligter.

Kommunen skal give borgeren denne vejledning, når borgeren ansøger om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp m.v. Orienteringen bør gentages med rimelige intervaller fx ved de lovpligtige jobsamtaler, hvis der er behov for dette. Orienteringen skal tilpasses den enkelte borgers situation.

Partshøring

Efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, har myndigheder (kommunen) pligt til at foretage partshøring, når parten ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, hvis oplysningerne er til ugunst for parten og af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Reglerne om partshøring har sammenhæng med undersøgelsesprincippet og skal medvirke til at sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, inden kommunen træffer afgørelse.

Pligten til partshøring efter forvaltningslovens § 19 gælder for sager, hvor der er eller vil blive truffet en afgørelse (afgørelsessager). Herudover er der i varslingsbekendtgørelsens § 6 fastsat en særlig partshøringsregel, når kommunen agter at træffe afgørelse om bortfald eller nedsættelse af en ægtefælles eller ugift persons hjælp efter 225-timersreglen.

Inden kommunen træffer afgørelse i en sag, skal kommunen således sikre, at borgeren har haft lejlighed til at udtale sig om de faktiske omstændigheder, som kommunen agter at lægge til grund ved afgørelsen, og som borgeren ikke i forvejen må antages at være bekendt med. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, eller borgeren ikke er bekendt med, at kommunen er i besiddelse af de pågældende oplysninger. Fx vil oplysninger om manglende opfyldelse af 225-timersreglen, der kan føre til nedsættelse eller bortfald af integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, være at betragte som ugunstige oplysninger.

Det forhold, at en borger kender til en ugunstig oplysning af væsentlig betydning for sagens bedømmelse, fritager ikke kommunen fra at partshøre, hvis borgeren ikke er bekendt med, at oplysningen vil blive brugt i den aktuelle sammenhæng. I forbindelse med partshøringen kan kommunen oplyse borgeren om, hvilken afgørelse kommunen forventer at træffe på baggrund af de oplysninger, som kommunen er i besiddelse af (en såkaldt agterskrivelse). Der bør også ske partshøring af de oplysninger, der af kommunen hentes fra fx journalark eller andre noteringer/registreringer for de sidste 12 kalendermåneder vedrørende fx sygeperioder af betydning for fastsættelse af bortfaldsdato.

En partshøring, herunder partshøring hvori der er indarbejdet en agterskrivelse, skal normalt foretages skriftligt. Det gælder især, når der foreligger et omfattende oplysningsgrundlag.

Partshøring af borgeren skal ske, før kommunen træffer afgørelse. Partshøring skal i øvrigt ske på en måde, i en form og med en frist, der stemmer overens med formålet med partshøringen, jf. forvaltningsloven § 19.

Kommunen har pligt til at journalisere partshøringsbrevet samt svaret på partshøringen på personens sag.

Partshøring er en garantiforskrift.

Afgørelser

Det følger af god forvaltningsskik, at skriftlige henvendelser besvares skriftligt, medmindre parten accepterer en mundtlig afgørelse. Endvidere følger det af god forvaltningsskik, at særligt indgribende eller bebyrdende afgørelser bør meddeles skriftligt. Den, der er part i en sag, hvori der træffes afgørelse af en forvaltningsmyndighed, har i almindelighed krav på at få afgørelsen meddelt skriftligt.

Kommunen skal derfor normalt vælge skriftlige afgørelser og skriftlig kommunikation i øvrigt. Det gælder for afgørelser om fx bortfald, reduktion eller administration af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, idet der er tale om indgribende afgørelser vedrørende personens forsørgelsesgrundlag. Ved vurderingen af, hvorvidt en afgørelse bør meddeles skriftligt eller mundtligt, må det i øvrigt tages i betragtning, at en skriftlig afgørelse vil kunne have betydning for såvel borgeren som kommunen, idet en skriftlig afgørelse typisk vil kunne gøre det mere klart for borgeren, hvad afgørelsen nøjagtigt går ud på. Skriftlig meddelelse af en afgørelse vil desuden give kommunen et mere sikkert bevis for, at afgørelsen faktisk er meddelt parten og for, hvad afgørelsen gik ud på.

Ankestyrelsen har i Principafgørelse P-20-03 fundet, at en afgørelse af vidtgående betydning for ansøgerens forsørgelsesgrundlag efter god forvaltningsskik bør meddeles skriftligt, med begrundelse og klagevejledning efter forvaltningslovens regler.

Afgørelser skal normalt meddeles direkte til parten. Når kommunen har truffet afgørelse i sagen, har kommunen således ansvaret for, at afgørelsen meddeles direkte til parten. At kommunen bekendtgør afgørelsen overfor parten er en garantiforskrift.

En afgørelse, herunder en agterskrivelse, der sendes ved anvendelse af Offentlig Digital Post (fx e-Boks eller www.borger.dk), anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i den elektroniske postkasse, jf. § 10 i Lov om Offentlig Digital Post.

Det bemærkes, at kommunens beslutning om fx visitation eller iværksættelse af en vurdering af arbejdsevnen ikke betragtes som en afgørelse i forvaltningsretlig henseende, men er derimod en beslutning, som træffes af kommunen som led i sagsbehandlingen, der senere kan føre til en afgørelse (procesbeslutning). Ved visitationen til uddannelsesparat/aktivitetsparat for integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtagere og jobparat/aktivitetsparat for integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere er der således ikke tale om, at jobcenteret træffer afgørelse, men at jobcenteret indplacerer borgeren i den relevante visitationsgruppe. Der skal således hverken partshøres eller gives klagevejledning.

Når ydelsescenteret træffer afgørelse om ydelsens størrelse under inddragelse af jobcenterets oplysninger om visitationsgruppe, skal ydelsescenteret på sædvanlig vis partshøre og give klagevejledning. Hvis borgeren klager over denne afgørelse, fx fordi borgeren selv mener, at hun/han burde få en højere ydelse, fordi pågældende er aktivitetsparat eller lign., skal spørgsmålet om indplacering som hhv. uddannelsesparat, jobparat eller aktivitetsparat inddrages i klagesagsbehandlingen i fornødent omfang. Ankeinstansen vil således også kunne efterprøve procesbeslutningen om fx visitation.

Begrundelse

Ifølge forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Begrundelsespligten er uddybet i forvaltningslovens §§ 22-24.

En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet i henhold til. I det omfang afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

En begrundelse for en afgørelse skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold, og skal således indeholde en henvisning til retsgrundlaget, dvs. de bestemmelser, praksis, principafgørelser m.v., samt de skønsmæssige hovedhensyn, som kommunen har lagt til grund, herunder de faktiske omstændigheder, som afgørelsen bygger på.

Klagevejledning og klageadgang

Ifølge forvaltningslovens § 25 skal afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Ved klager over afgørelser om nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen gælder de almindelige regler om klage over en kommunes afgørelser, som er fastsat i kapitel 10 i retssikkerhedsloven.

Afgørelser om 225-timersreglen kan således indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter § 98 i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 59 a i retssikkerhedsloven. Klage til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, jf. § 67 i retssikkerhedsloven. Kommunen skal i sin klagevejledning informere personen om klagefristen på 4 uger.

Kommunens beslutning om fx visitation eller iværksættelse af en vurdering af arbejdsevnen betragtes ikke som en afgørelse i forvaltningsretlig henseende, men er derimod en procesbeslutning, som træffes af kommunen som led i sagsbehandlingen, der senere kan føre til en afgørelse. I forbindelse med en eventuel klage over afgørelsen vil ankeinstansen også kunne efterprøve procesbeslutningen om fx visitation.

Henvisning til regler

Om de forvaltningsretlige regler og krav til sagsbehandlingen henvises i øvrigt til Socialministeriets vejledning nr. 73 af 3. oktober 2006 om retssikkerhed og administration på det sociale område (Retssikkerhedsvejledningen), vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven og vejledning nr. 9847 af 19. december 2013 om offentlighed i forvaltningen. Vejledningerne kan findes på www.retsinformation.dk

For en nærmere gennemgang af reglerne for behandling af personoplysninger i persondataloven henvises til vejledning nr. 73 af 3. oktober 2006 om retssikkerhed og administration på det sociale område (Retssikkerhedsvejledningen).

Bilag 5

Spørgsmål/svar til de enkelte afsnit

1. 225-timersreglens målgruppe

1.1. Hvilke ægtepar og ugifte personer er omfattet 225-timersreglen (lovens § 13 f, stk. 1-7)

1.1.1. Spørgsmål

På hvilken måde er en ægtefælle omfattet af 225-timersreglen, når kommunen ikke har oplysninger om den anden ægtefælle, som opholder sig i udlandet

Svar

Udgangspunktet i kontanthjælpssystemet er, at der alene kan ydes hjælp til en person, der ikke kan forsørge sig selv, og hvis forsørgelse ikke påhviler andre. Som følge af den gensidige forsørgelsespligt for ægtefæller kan der derfor ikke ydes hjælp til en ægtefælle, hvis den anden ægtefælle er i stand til at løfte forsørgelsespligten. En afgørelse om hjælp til en ægtefælle forudsætter som altovervejende udgangspunkt, at kommunen har oplysninger om begge ægtefællers situation.

Det vil dog ikke være i overensstemmelse med loven, hvis en person, der ikke kan forsørge sig selv og formelt skal forsørges – men ikke bliver forsørgt – af andre, efterlades uden hjælp til sin forsørgelse.

I en situation, hvor den ene ægtefælle opholder sig i udlandet, har Ankestyrelsen i principafgørelse A-4-06 fundet, at kontanthjælp til en gift ansøger ikke kunne bringes til ophør alene med den begrundelse, at ægtefællen opholdt sig i udlandet. Ydelsen skulle derfor genoprettes, indtil kommunen havde truffet en ny gyldig afgørelse om berettigelsen til kontanthjælp. Der var i den forbindelse ikke hjemmel til kun at lægge den ene ægtefælles forhold til grund. Det skulle undersøges, om ægtefællen i udlandet opfyldte kravet om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet samt hvilke indtægter han havde i udlandet. Ankestyrelsen anførte endvidere, at kontanthjælpen i givet fald skulle udmåles alene til kvinden, fordi

ægtefællen havde ophold i udlandet, jf. A-24-01. For en nærmere beskrivelse af kommunens sagsbehandlingskridt i sådanne sager henvises til Arbejdsmarkedsstyrelsens (nu Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering) skrivelse nr. 9240 af 10. maj 2010, overskriften "Samlivsophævelse uden dokumentation for uoverensstemmelse".

Som udgangspunkt er alle, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp omfattet af 225-timersreglen. Reglen omfatter både gifte og ugifte personer.

I forhold til 225-timersreglen er det styrelsens opfattelse, at en herboende ægtefælle, der er gift med en person, der opholder sig i udlandet, og hvor kommunen ikke kan skaffe oplysning om de økonomiske forhold mv. for den ægtefælle, der opholder sig i udlandet, og hvor der i henhold til ovenstående derfor er truffet beslutning om, at der alene udmåles hjælp til den herboende ægtefælle, skal betragtes som gift i forhold til 225-timersreglen, og at der derfor ikke vil ske reduktion af hjælpen på grund af 225-timersreglen, så længe der ikke er oplysning om ægtefællens indtægtsforhold mv.

Hvis der alene udmåles integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp til den herboende ægtefælle, indebærer dette, at hjælpen til denne ikke nedsættes på grund af manglende opfyldelse af 225-timersreglen, idet hjælpen til et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager hjælp, kun nedsættes, hvis den samlede hjælp til parret overstiger 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt overfor børn eller ikke.

For en god ordens skyld gøres opmærksom på, at den herboende ægtefælle ikke skal have hjælpen suppleret op til ovennævnte satser.

1.1.2 Spørgsmål

Hvordan er et ægtepar stillet, når den ene modtager kontanthjælp m.v., og den anden ægtefælle er under uddannelse og modtager elev- eller lærlingeløn?

Svar

Når der ydes hjælp til en person, hvis ægtefælle er under uddannelse, beregnes der ikke hjælp til ægtefællen. Dette fremgår af § 12, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik. Dette gælder, uanset om den uddannelsessøgende er berettiget til SU eller anden uddannelsesgodtgørelse.

Hjælpen til den ikke-uddannelsessøgende vil blive beregnet som til en enlig. Det betyder, at den uddannelsessøgende ikke behøver at opgive sin uddannelse for at stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet.

Et sådant ægtepar vil være omfattet af beregningsreglen i § 26, stk. 3, i loven (kombinationsægtepar), og lovens § 30, stk. 2 om fradrag for ægtefællens indtægter. Parret vil være omfattet af 225-timersreglen på samme måde som kombinationsægtepar, jf. § 13 f, stk. 8, i loven.

2. Arbejdsevnen er så begrænset, at den pågældende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked (lovens § 13 f, stk. 9)

2.1. Spørgsmål

Hvornår ophører en undtagelse fra 225-timersreglen pga. påbegyndt rehabiliteringsplan? I ansøgninger om pension på foreliggende grundlag iht. Pensionsloven § 17 påbegyndes også rehabiliteringsplan og borgeren skal altså undtages for 225-timers reglen. Når dette forhold er eneste undtagelsesårsag, hvornår ophører denne undtagelse så? Er det, når planen er færdiglavet og sagen sendes til rehabiliteringsteamet/pensions-teamet? Eller er det først, når der er truffet afgørelse om afslag på førtidspension?

Svar

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om 225-timersreglen, at én af de situationer, hvor en ydelsesmodtager kan undtages fra reglen, kan være den situation, hvor kommunen sammen med borgeren er påbegyndt udfyldelse af den forberedende del af rehabiliteringsplanen med henblik på forelæggelse for rehabiliteringsteamet forud for en afgørelse om visitation til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Hvis en borger i henhold til § 17, stk. 2, i lov om social pension ønsker, at kommunen alene tager stilling til spørgsmålet om førtidspension, og kommunen forelægger sagen på det foreliggende dokumentationsgrundlag for kommunens rehabiliteringsteam, vil dette således være grundlag for at undtage borgeren fra arbejdskravet i 225-timersreglen, så længe sagen behandles. Hvis borgeren får afslag på førtidspension, ophører grundlaget for undtagelsen, og borgeren vil – medmindre der foreligger andre undtagelsesgrunde – igen blive omfattet af 225-timersreglen.

Hvis kommunen i henhold til § 17, stk. 4, i lov om social pension træffer afgørelse om, at sagen overgår til behandling efter reglerne om førtidspension uden forudgående forelæggelse for rehabiliteringsteamet, fordi det er vurderingen, at det er utvivlsomt, at personen ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension, er det styrelsens opfattelse, at forudsætningerne i lovbemærkningerne ikke er opfyldt. Det vil sige, at den pågældende – medmindre der foreligger andre undtagelsesgrunde - ikke opfylder betingelsen for undtagelse fra 225-timersreglen.

3. Opgørelsen af 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12-kalendermåneder

3.1. 12 måneders perioden kan forlænges (lovens § 13 f, stk. 12 og 13)

3.1.1. Spørgsmål

Når en persons hjælp er nedsat pga. timereglen, og personen efterfølgende bliver undtaget på grund af begrænset arbejdsevne, skal nedsættelsen stoppe. Men hvordan forholder det sig med de mange typer af forlængelser – skal de alle, nogle eller ingen resultere i at nedsættelsen stoppes? Eks. Skal en person der er syg fortsat have nedsat hjælp i sygdomsperioden?

Svar

Det er kun i den situation, at en person - efter at hjælpen er bortfaldet eller nedsat - bliver undtaget efter § 13 f, stk. 9, på grund af begrænset arbejdsevne, at hjælpen genoptages/sættes op igen.

I andre situationer fx. ved sygdom eller barsel, fortsætter den pågældende på nedsat ydelse, men til gengæld forlænges den periode, inden for hvilken den pågældende kan optjene de nødvendige timer, jf. § 13 f, stk. 14, hvorefter en ægtefælle eller en ugift person, hvis hjælp er bortfaldet eller nedsat som følge af manglende opfyldelse af 225 timers kravet, igen bliver berettiget til fuld hjælp, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt eller blev nedsat. Hvis der har været perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., forlænges perioden på de seneste 12 kalendermåneder i forbindelse med generhvervelse af retten til fuld hjælp, jf. § 13 f, stk. 14, sidste pkt., der henviser til § 13 f, stk. 12, 2. pkt., og stk. 13.

3.1.2. Spørgsmål

Forlænges perioden på 12 kalendermåneder, hvor borgeren skal opfylde 225 timers kravet, hvis borgeren har været varetægtsfængslet eller indsat til afsoning?

Svar

Der er i lovforslag L113 eller i bemærkningerne hertil ikke taget stilling til det pågældende spørgsmål.

Det er imidlertid Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfattelse, at "de seneste 12 kalendermåneder" forlænges med en periode, hvor en ægtefælle eller en ugift person har været varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus og derved ikke har haft fysisk faktisk mulighed for at opnå ordinær og understøttet beskæftigelse. Det svarer til princippet i lovens § 13 f, stk. 12, 2. pkt., der opregner en række forlængelsesgrunde, hvor personen har været forhindret i at arbejde, eller hvor kommunen har fritaget den pågældende fra pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder/være til rådighed. Udtalelsen er vejledende, og det er Ankestyrelsen, der fastlægger praksis på området.

3.2. Sædvanligt, lønnet arbejde

3.2.1. Spørgsmål

Kan virksomhedspraktik eller ansættelse i løntilskudsjob på mindre end fuld tid kombineres med samtidig ordinær ansættelse i samme virksomhed?

Svar

Reglerne i beskæftigelseslovgivningen hindrer ikke efter Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings vurdering, at man kan kombinere virksomhedspraktik eller løntilskudsansættelse med ordinære løntimer, under forudsætning af at reglerne i beskæftigelseslovgivningen i øvrigt er opfyldt. Såfremt tilbuddet og de ordinære timer foregår sideløbende i virksomheden, er det en forudsætning, at der er tale om forskellige arbejdsfunktioner.

At der skal være tale om forskellige arbejdsfunktioner følger af princippet om, at tilbud gives med henblik på, at borgeren så vidt muligt skal kunne opnå ordinær beskæftigelse. Hvis borgeren således har opnået ordinær beskæftigelse af nogle timers varighed på en virksomhed, kan borgeren ikke samtidig være i virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud i samme arbejdsfunktion.

Eksempel: En kontanthjælpsmodtager er i virksomhedspraktik i et supermarked og har under praktikken opgaver inden for kundeservice. Formålet er at optræne borgerens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at afklare beskæftigelsesmål. Personen ansættes sideløbende ordinært til at rydde op, sætte varer på plads o.l. Dette er muligt, idet det forudsættes, at formålet med virksomhedspraktikken fortsat kan opfyldes.

Eksempel: En kontanthjælpsmodtager er ansat 20 timer ugentligt med løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver. Arbejdsområdet er tilberedning af mad i kantine, og formålet med tilbuddet er oplæring af faglige og sproglige kompetencer. Personen ansættes sideløbende ordinært med rengøring i en anden afdeling. Dette er muligt, idet det forudsættes, at formålet med tilbuddet fortsat kan opfyldes. I offentligt løntilskud nedsættes den ugentlige arbejdstid med én time for hver

times ordinær beskæftigelse udover 5 timer ugentligt, jf. reglerne om løn og arbejdsvilkår i offentlige løntilskudsjob (§ 74 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats).

Forskellen på indholdet af de ordinære timer og timerne i tilbud bør fremgå af praktikaftalen hhv. løntilskudsaftalen og ansættelsesaftalen for de ordinære timer.

3.2.2. Spørgsmål

Er det et krav, at dokumentationen for arbejdstimer kan tilvejebringes ved opslag i indkomstregistret?

Svar

Dokumentationen vil normalt kunne tilvejebringes ved opslag i indkomstregistret, men også fremvisning af lønsedler eller lignende kan udgøre dokumentation. Det sidste kan fx være relevant, hvis arbejdet er honorarlønnet og indtægten er B-indkomst.

3.2.3. Spørgsmål

Er det tilstrækkelig dokumentation for opfyldelsen af 225-timersreglen, at der foreligger dokumentation for udbetaling af et honorar som betaling for en ydelse (for eks. rengøring/vinduespuddning), og der ikke har været tale om et egentligt ansættelsesforhold, og at der derfor heller ikke foreligger en ansættelseskontrakt, men blot en samarbejdsaftale mellem den, der udfører ydelsen og modtageren, eller mellem den, der udfører ydelsen, og en såkaldt "platformsvirksomhed", der formidler udbud og udførelse af serviceydelser?

Svar

Der er ikke i lovgivningen noget til hinder for, at kravet om ordinært og understøttet arbejde i 225-timersreglen kan opfyldes gennem honorarlønnet arbejde, hvis det er tilstrækkeligt dokumenteret fx gennem lønsedler eller lignende, og hvis timelønnen eller andre forhold omkring arbejdets udførelse ikke er af en sådan karakter, at kommunen vurderer, at der er tale om så usædvanlige forhold, at der må siges at være tale om omgåelse af reglen. Det er i den forbindelse underordnet, om arbejdet er opnået ved direkte henvendelse til modtageren af serviceydelser eller gennem en såkaldt "platformsvirksomhed". Det er selvfølgelig en betingelse, at indtægten indberettes til skattevæsenet, og at den – hvis arbejdet er udført, mens den pågældende har modtaget hjælp – løbende oplyses til kommunen, således at den kan indgå i beregningen af hjælpen.

4. Varsling, vejledning m.v.

4.1 Spørgsmål

Hvornår skal kommunen sende afgørelsesbreve til borgere, der skal have reduceret hjælpen som følge af 225-timersreglen?

Svar

Borgere, der skal have reduceret deres hjælp som følge af 225-timersreglen, har tidligere fået varslingsbrev om den beregnede bortfaldsdato, og er blevet partshørt. Kommunen skal træffe afgørelse, når partshøringsfristen er udløbet, og kommunen i øvrigt mener at sidde inde med tilstrækkelige oplysninger om personens forhold og arbejdstimer, således at der kan træffes en korrekt afgørelse om bortfald eller nedsættelse af ydelsen.

Efter Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfattelse er der ikke noget til hinder for, at afgørelsen udsendes nogle dage ind i den måned, hvor afgørelsen skal have virkning, jf. at hjælpen er bagudbetalt og først kommer til udbetaling ved månedens udgang.

Skulle det vise sig, at der efterfølgende kommer oplysninger frem, der kan begrunde en ændret afgørelse (fx oplysning om arbejdstimer eller forlængelsesgrunde), bør kommunen hurtigst muligt genoptage sagen og træffe en anden afgørelse. Så vidt muligt bør en sådan ændret afgørelse træffes, så den får virkning allerede for den måned, hvor hjælpen – der er bagudbetalt – ville bortfalde eller blive sat ned efter den tidligere afgørelse.

Ved en sådan ændret afgørelse bør kommunen – hvis muligt – oplyse borgeren om den nye beregnede bortfaldsdato, jf. varslingsbekendtgørelsen § 6, stk. 2.

4.2. Spørgsmål

Skal begge ægtefæller varsles, hvis den ene ikke opfylder kravet om 225-timersreglen?

Svar

Når en gift person varsles om, at hjælpen til den pågældende kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen, er det ikke et krav, at den pågældendes ægtefælle samtidig varsles.

Hvis begge ægtefæller har samme bortfaldsdato, skal der samtidigt sendes særskilt varslingsbrev til hver ægtefælle, og der skal følges op i forhold til hver af ægtefællerne.

5. Beregning af hjælpen til ægtepar og ugifte personer, der ikke opfylder 225 timers kravet (lovens § 26, stk. 5-11, og § 13 g)

5.1. Spørgsmål

En ugift uddannelseshjælpsmodtager på sats kr. 8.411 (2016-niveau) får hjælpen nedsat med kr. 500 pr. måned (2016-niveau). Midt i en efterfølgende måned modtager pågældende barsels- eller aktivitetstillæg og får nu kr. 14.575 (2016-niveau) minus nedsættelse, som nu skal være på kr. 1.000 (2016-niveau). Hvordan skal nedsættelsen beregnes/periodiseres i denne måned? (Selve taksten periodiseres i forvejen på dage.)

Svar

Det er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfattelse, at princippet i lovens § 13 g, stk. 2, også i denne situation må indebære, at ændringen i nedsættelsesbeløbet sker med virkning fra den 1. i måneden efter, at ændringen i den pågældendes forhold er indtrådt, jf. også den tilsvarende bestemmelse for ægtefæller i lovens § 26, stk. 10.

5.2. Spørgsmål

Af § 13 f, stk. 7, fremgår at "Hjælpen til en ugift person, der anses for ikke at udnytte sine arbejdsmulig-heder efter stk. 6, nedsættes efter reglerne i § 13 g. Hjælpen nedsættes dog ikke for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satsene i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9. "

I § 13 g, stk. 1, nr. 2 er anført, at "Personer, hvis hjælp beregnes på baggrund af mindre end 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller mindre end 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau), afhængigt af om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, får hjælpen nedsat med 500 kr. pr. måned (2016-niveau), dog således, at personer, der modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satsene i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9, ikke får nedsat hjælpen. "

Har det nogen betydning, at der i § 13 f, stk. 7, står "alene modtager", og skal en person, der oveni satsen efter § 23, stk. 2, nr. 9, modtager aktivitetstillæg og dermed hjælp på i alt 3.411 kr. (2016-niveau), nedsættes med 500 kr. eller 0 kr.?

Svar

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan vejledende oplyse, at det også i henhold til § 13 g, stk. 1, nr. 2, gælder, at hjælpen ikke skal nedsættes for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satsene i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6 – 9. Hjælpen skal derimod nedsættes, hvis borgeren får aktivitetstillæg, jf. § 24.

I nævnte tilfælde, hvor borgeren modtager uddannelseshjælp samtidig med aktivitetstillæg, skal hjælpen derfor nedsættes.

6. Generhvervelse af retten til fuld hjælp (lovens § 13 f, stk. 14)

6.1 Spørgsmål

Kan arbejdstimer fra før tidspunktet for bortfald eller nedsættelse af hjælpen tælle med til at opnå fuld hjælp igen?

Svar

En person, hvis hjælp er blevet nedsat eller er bortfaldet som følge af 225-timersreglen, kan igen blive berettiget til fuld hjælp, når den pågældende dokumenterer at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Dette gælder også for en person, hvis hjælp er bortfaldet eller nedsat i overgangsperioden fra den 1. oktober 2016 til den 31. marts 2017.

Alle arbejdstimerne skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen blev nedsat eller bortfaldt, jf. lovens § 13 f, stk. 14.

7. Den frivillige ordning (lovens § 13, stk. 10)

-

8. Indbetaling af ATP-bidrag for personer omfattet af 225-timersreglen

-

9. Fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag for personer omfattet af 225-timersreglen

-

10. Ikrafttræden og overgangsregler

10.1. Spørgsmål

Hvordan virker overgangsperioden i forbindelse med 225-timersreglen?

Svar

Kommunen kan tidligst pr. 1. oktober 2016 lade hjælpen nedsætte eller bortfalde som følge af 225-timersreglen.

I perioden fra 1. oktober 2016 til 31. marts 2017 nedsættes eller bortfalder hjælpen, hvis ægtefællen eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt et år indenfor tre år, og vedkommende ikke har haft 113 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 6 kalendermåneder. Personen skal således den 1. oktober 2016 opfylde et krav om mindst 113 timers ordinært og understøttet arbejde i perioden fra 1. april 2016 til 1. oktober 2016. Den 1. november 2016 skal personen opfylde et krav om mindst 113 timers ordinært og understøttet arbejde i perioden fra 1. maj 2016 til 1. november 2016. Osv.

Fra 1. april 2017 nedsættes eller bortfalder hjælpen, hvis ægtefællen eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt et år indenfor 3 år, og vedkommende ikke har haft 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

10.2. Spørgsmål

Skal en person, der er blevet varslet om 113-timerskravet, og som opfylder dette i hele overgangsperioden, varsles på ny om 225-timerskravet?

Svar

Hvis varslingsbrevet i forbindelse med 113-timerskravet er udformet på en sådan måde, at det tydeligt fremgår, at det fra 1. april 2017 gælder, at hjælpen nedsættes eller bortfalder, hvis ægtefællen eller den ugifte person ikke har haft 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalender-måneder, er det styrelsens opfattelse, at det ikke er nødvendigt at sende nyt varslingsbrev. Det bemærkes, at varslingsbrevet om 225-timerskravet skal sendes til borgeren senest seks måneder før den beregnede bortfaldsdato.

11. Forvaltningsretlige principper

11.1. Spørgsmål

Skal ægtefællen partshøres, når der træffes afgørelser efter 225-timersreglen?

Svar

Når hjælpen til en gift person bortfalder eller nedsættes som følge af 225-timersreglen, er det ikke en betingelse, at den pågældendes ægtefælle partshøres, inden afgørelsen i forhold til personen træffes.

Hvis 225-timersreglen betyder, at særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik til begge ægtefæller påvirkes, skal der træffes afgørelse i forhold til begge ægtefæller, og hver ægtefælle skal partshøres over oplysningerne i egen sag. De skal derimod ikke partshøres over oplysningerne i hinandens sager.

11.2. Spørgsmål

Er undtagelse fra 225-timersreglen efter LAS § 13 f, stk. 9, en afgørelse?

Svar

I forlængelse af praksis vedrørende matchvurdering og visitation som jobparat og aktivitetsparat m.v. må det antages, at en vurdering af en persons arbejdsevne, der munder ud i, at kommunen anser den pågældende for at have en så begrænset arbejdsevne, at pågældende ikke på nuværende tidspunkt vil kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked, er en procesbeslutning.

Vurderingen betyder, at personen anses for undtaget fra 225-timersreglen, og den pågældende kan derfor fortsat modtage den hidtidige ydelse.

Hvis vurderingen af den pågældendes arbejdsevne derimod munder ud i, at den pågældende ikke anses for undtaget fra 225-timersreglen, vil det enten umiddelbart eller efter en periode få betydning for størrelsen af personens ydelse. På dette tidspunkt skal der træffes afgørelse om bortfald eller nedsættelse af ydelsen med overholdelse af forvaltningslovens regler om partshøring, begrundelse og klagevejledning.

I begrundelsen skal anføres de relevante retsregler, en kort redegørelse for sagens faktum og de hovedhensyn, der har været bestemmende for afgørelsen.

Kommunen har pligt til at vejlede en borger om mulighederne for at blive undtaget fra 225-timersreglen.

Ved en eventuel klage over en afgørelse om bortfald eller nedsættelse af ydelsen, kan klageinstansen inddrage grundlaget for afgørelsen, herunder vurderingen af den pågældendes arbejdsevne, i sin prøvelse.

Af hensyn til den videre sagsbehandling i kommunen skal kommunen kunne dokumentere grundlaget for sin vurdering af borgerens arbejdsevne, herunder datoen for en evt. beslutning om at undtage borgeren fra 225-timersreglen.

Datoen for beslutningen om at undtage en person fra 225-timersreglen har desuden betydning for afgørelsen af, hvornår en person har været undtaget i 12 sammenhængende måneder, hvilket indebærer, at opgørelsen af hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år og optællingen af arbejdstimer skal starte forfra, jf. § 13 f, stk. 9, 2. pkt.

11.3. Spørgsmål

Skal en kommune varsle, partshøre og træffe ny afgørelse ved tilflytning fra en anden kommune, og er der krav om, at kommunen har dokumentation for varsling i en anden kommune, inden den selv partshører/træffer afgørelse?

Svar

Hvis den tidligere bopælskommune har truffet afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen i henhold til 225-timersreglen, kan den nye bopælskommune normalt lægge denne afgørelse til grund for den videre udbetaling/manglende udbetaling af hjælp i tilflytningskommunen.

Kun hvis der foreligger oplysninger, der tyder på, at der er begået fejl i den tidligere sagsbehandling, bør tilflytningskommunen undersøge sagen nærmere.

Hvis flytningen sker midt i processen, fx efter varslingsbrev er sendt, men inden stillingtagen til, om betingelserne for fortsat udbetaling af hjælp er opfyldt, bør kommunen sikre sig, at der er sendt varslingsbrev efter reglerne samt dokumentation herfor, inden den eventuelt partshører og træffer afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen.

12. Forskellige andre spørgsmål

12.1. Spørgsmål

Kan der gives tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til en modtager af hjælp (kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse), når det forventes, at personens hjælp vil blive nedsat eller bortfalde som følge af 225-timersreglen?

Svar

Tilbud til modtagere af hjælp (kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse) kan gives, så længe personen er berettiget til hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik. Dette fremgår af LAB § 24, stk. 2 og 7.

Efter LAB §§ 54 og 55 skal løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Der gælder dog særlige regler vedrørende beregning af løn og arbejdstid ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere, jf. LAB § 55 og BAB §§ 73 og 74.

Personen er efter påbegyndelsen af tilbuddet ansat og får løn fra arbejdsgiver.

I offentligt løntilskud fastsættes arbejdstiden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse for hele perioden, jf. LAB § 55, stk. 5.

Det er på den baggrund Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfattelse, at tilbud kan gives, under forudsætning af, at personen er modtager af hjælp på tidspunktet for start af tilbud.

Såfremt personens ret til hjælp påvirkes som følge af 225-timersreglen, kan dette have betydning for, om personen kan fortsætte i løntilskudsansættelsen.

1. Hjælpen nedsættes

Personen fortsætter med den løn og den arbejdstid, der er fastsat ved løntilskudsansættelsens begyndelse, uanset om personens hjælp ville være blevet nedsat som følge af 225-timersreglen i løbet af ansættelsesperioden.

2. Hjælpen bortfalder

Bortfalder retten til hjælp som følge af 225-timersreglen, skal personen ophøre i tilbuddet med det sædvanlige opsigelsesvarsel, der gælder på det pågældende område. Dette er en konsekvens af, at tilbud kun kan gives, så længe personen er berettiget til kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse jf. LAB § 24, stk. 2 og 7.

Jobcenteret skal oplyse både arbejdsgiver og den løntilskudsansatte om ophøret af tilbuddet om løntilskudsansættelsen.

12.2. Spørgsmål

Hvilke rettigheder har borgere, som ikke er jobparate, hvis deres ydelse bortfalder, således at de overgår til kategorien "selvforsørgende" (dvs. uden offentlig ydelse og uden indtægt)? Har de f.eks. ret til en afkla-rende indsats og/eller en længerevarende indsats for at forbedre deres beskæftigelsesmuligheder, eller vil disse mennesker være henvist til helt at klare sig selv uden offentlig hjælp?

Svar

Selvforsørgende aktivitetsparate ledige har ret til et beskæftigelsestilbud, hvis personen anmoder om det, medmindre jobcenteret vurderer, at beskæftigelsestilbuddet ikke vil forbedre personens muligheder for at komme i beskæftigelse.

Jobcenteret kan give tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og nytteindsats samt løntilskudsansættelse efter reglerne for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. En selvforsørgende ledig, som er aktivitetsparat, vil ligeledes efter en konkret vurdering kunne få tillægsydelse i form af tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v. og

befordringsgodtgørelse. Ligeledes er der efter en konkret vurdering mulighed for at give tilbud i form af mentorstøtte, hvis den ledige har behov herfor for at opnå eller fastholde fx tilbud eller ordinær ansættelse.

Det er jobcenteret, som træffer afgørelse om, hvilket tilbud personen i givet fald skal have. Det kan tilføjes, at hvis kommunen vurderer, at en borger kan være i målgruppen for enten revalidering eller ressourceforløb, skal mulighederne herfor ligeledes overvejes.

Officielle noter

2 3 måneder i overgangsperioden frem til 31. marts 2017, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 2.